

VALTER SÄÄSK

**EESTI ELU –
VALU JA VÕLU**

Valik aforisme ja vemmälvärssse
riigist, rahvast ja inimesest selle sees

x x x x x x

Tallinn
2006

Originaali tiitel:

Valter Sääsk

“Eesti elu – valu ja võlu”

Valik aforisme ja vemmälvässe riigist,
rahvast ja inimesest selle sees.

Tallinn 2006

Kaanekujundus: Ain Vares

Küljendus: Eve Strom

Trükk: G-Trykk

Otsetellimine autorilt:

valter.saask@mail.ee

Telefon: 372-5275880

Sisukord

SAATEKS 5

I OSA: RIIK, RAHVAS JA VALITSUS 7

1. Vabadus 9
2. Rahvas 14
3. Poliitika ja poliitikud 21
4. Juhtimine 35
5. Moraal 44
6. Kultuur 50
7. Euroopa Liit 53
8. Militarism 60
9. Meedia 64

II OSA: INIMESE ELU JA VALU 67

1. Arukus 69
2. Armastus 82
3. Perekond 86
4. Naine 90
5. Sõprus 94
6. Tõde ja vale 97
7. Hea ja halb 101
8. Elamus ja kingitus 105
9. Lootus ja soovid 108
10. Minevik ja tulevik 113
11. Õnn 116
12. Südametunnistus 119
13. Surm 121
14. *Alter ego* 123

SAATEKS

EESTI ELU

Valter Säask

23. augustil 1997.a.

Hirvepargi 10. aastapäevaks

On soikunud maailmas Eesti samme kaja,
sest kuulsusetult maha mänginud me oma kuulsa aja.
Rahva sammu asendanud limusiine sahin
ja ülikute vastuvõttel ballikleite kahin.
Ei aatemehest rahvateener ole enam trend,
vaid see, kes eurohinnas euroturul müüa oskab end.
Nii läägelt hingematvaks saamas on me eurohullus,
et järgi jään`d sest kodukootud maarjamaine eurolollus...

Me tiigrihüppeks tiigrit kannustanud hoolimata rahast,
et vaene loom on välja hüpan`d iseenda nahast.
Ja malbelt vastu võtmas euroametnike eurokiitu,
see nahk nüüd plaanis kingiks viia NATO-le ja Euroliitu.

Riigijuhtijad, reaalsel elu taibates veel üsna napilt,
närviliselt sebides ja ahnitsedes "pappi",
otsuseid kui sõnnikut seal koorma lahmates,
üksteise eest ja tagant kortereid ning vara krahmates,
neil Eestimaa, ja lipp, ja vapp kõik kama on,
sest endil vapil suitsupääsuke – kameeleon...

Me laulev riigipõõre sarnaseks on saanud euromoeaga,
kus "sõõmata" ei jäetud ühtki rahvast juhtin`d poega.
Kes kümne aasta eest tõid julgeid Hirveparki,
ei suutnud liberaalseks mugandada oma marki:
nad püünelt pühitud või kängitsetud kongi –
eks see vist meie europüüdlus ongi!
Mees, kes pumpas punast pumpa seda aegu,
on tähtis tegija ja õnnitleja praegu!

Ei tark ja ausameelne enam võimu juurde kipu,
seks liialt määrinud poliitikud on Eesti kauni lipu.
Nii rikkaks, ilusaks end nuuman`d tänapäeva vapsid,
et harva mõni Eesti neiu sünnitab veel lapsi,
ka noored mehed kaagutan`d end kanaks
ja Eesti rahvas hüppeliselt saamas väga vanaks...

Istuv peaminister mängu leebelt naeratades vaatleb,
ekspeaministritest üks poksib, teine sumomaadleb.
Ah, jõuaks koju Kalev, pildi uueks manaks,
taas rahval` elujõudu, lootusrikkust annaks...

On Eesti elu kui halvima filmi kõige halvemad võtted
ja lõpetamata logiraamatu lõpetamata mõtted...

RIIK, RAHVAS JA VALITSUS

x x x x x x

VABADUS

x x x

On igaveseks rahva mälus see moment,
kuis hävis küla, tootmine ja müüdi maa,
kui liberaalse majanduse ekskrement,
mida enam süüa ega kasutada saa.

x x x

End vabadusse laulis rahvas,
veel ühtsest meelest süda hell.
Nüüd võimur prassib võikalt, vahvalt,
kuid rahvale jäänd ränk pohmell.

x x x

Vabadus et rahvalt võtta,
on vaja vaid see korraks jätta
sellesama rahva kätte,
kes peagi nuumab vargaid, pätte.

x x x

Kui rahvas, lootes materiaalset kasu,
ei pelga vabaduse vaotamist,
siis tal teiste hulgas pole enam asu,
nii ühte kui ka teist ta väärt on kaotamist.

x x x

Kuigi ahelaid pole me ajal,
siiski seotud me käsist ja jalust,
pole selleks ju võresid vaja,
et surra vabaduskaotuse valust.

x x x

Kui inimene seesmiselt on vaba,
siis on see looduse poolt kaasa saadud and,
kui rahvas suutnuks mõelda oma mõtte vabaks,
siis poleks keegi meid siin eales orjastand.

x x x

Kui võimuladvik teostas omakohtu
ja võttis omatahtsi privileege võita,
siis miski ei kujutand suuremat ohtu,
kui vabadus ilma konvoita.

x x x

Me jälle vabaduse andnud käest,
on ajalugu meil kui korduv farss.
Me liidrid ennast upitavad kogu väest,
sest pidulik neid paelub paigalmarss.

x x x

On süüdistustel kõigi kõrvad kurdid,
kui pimedusse matnud riigi ohud.
Ja ametnike laamendavad hordid
on võtnud rahvalt omakaitse rohud.

x x x

Miks härdalt nutad sügiskuul?
Sest hing on haige, tühi tasku
ning üle maa kui raagus puu
sklerootiline udu laskub.

x x x

Meil varsti kõigil kerjakott on õlgadel,
vaid jalgsi rännates sa tunnetad veel vabadust
ja lõppu pole näha lastelaste võlgadel,
veel laulus meenub oma riigi imetabasus.

x x x

Kogu elu olen murdnud ma tööd,
oma võimet peret toita ma hindan.
Pole vaja mul uhket vabadusvööd,
vaid teadmist, et vabana hingan.

x x x

Me majanduslik mudel ultramoodne
ning portmoneed on paisund seljakottideks.
Ka liberaalne kliima nõnda soodne,
et hiired kasvanud on suurteks rottideks.

x x x

Me õppind ajaloost, küll oma väikesest,
et võõras võim viib röömusära palgelt,
kuigi tõrvikud on heledamad päikesest,
mis pimedusse viivad päevavalgelt.

x x x

Vabadus on olemise ime,
kus võltsi võid sa vabalt põlata,
keda armastada, surra mille nimel
ning mille pärast elu elada.

x x x

On tervisel ja vabadusel ühtemoodi hind,
mille väärtust alles siis sa näed,
kui jalge alt sul läinud pind
ja lõplikult tast ilma jääd.

x x x

Saada võrdselt vabaks kõigega
ei lähe korda nõrgemal,
sest neil on trumbid õigemad,
kes asuvad meist kõrgemal.

x x x

Kui tõelist vabadust sa tahad tunda,
on vaja piirata ta liigset lokkamist.
Ka endalt teistele on vaja seda anda,
siis anarhiateed väldid okkalist.

x x x

Vabad kodanikud üldist õiglust nõuavad.
Eurokodaniku ihalus on tema enda priius,
kuid tegelikult euroorjad nad,
kes omavahel pöördumatult riius.

x x x

Väga vähesed elavad tänases päevas,
enamik valmistub elama pärast,
ainult üksikud seetõttu vabadust näevad,
– masse pimestab võltspriiuse sära!

x x x

Kui valitseja saanud edukaks ja rikkaks,
siis järjest enamat ta tahaks vallata.
Sel riigil elupäevi pole enam pikaks:
ta vabadusel peagi võõras võim võib tallata!

x x x

Väärikust on ainult vabal rahval,
enda alandusest rahvas tunneb häbi.
Vaba rahvas areneb ja kasvab vahvalt,
alandatu hakkub endatapu läbi.

x x x

Vägivallakultus – osavama, tugevama, rikkama õigus
kasutada võimu – tõuseb üha kõrgemaks.
Selle hääl, kel võimu pole, kes alluma peab kõiges,
kel deviisiks lubatu moraal, jääb järjest nõrgemaks.

x x x

Me Eesti lippu määrinud on pori,
sest poliitik omavoli vabaduseks peab.
Orjalikult käitub mitte ainult ori,
vaid pigem see, kes ainult omakasu teab.

x x x

Vabadus vastutust tähendab,
sestap paljud teda pelgavad.
Seda rahvast vabaduspüüd ühendab,
kes vastutuse saanud selgemaks.

RAHVAS

x x x

Plahvatusohtlikuks muutunud õhk:
rahva viha kui linad saand likku.
Alt ülesse metsikuks kasvanud rõhk
ootab väiksemat sädet või tikku.

x x x

Kui rahvalt tõusnud hädakisa
toob Toompea lossi põhituul,
siis me valitsusel, riigiisal
see korda läeb kui kõhutuul.

x x x

Ükski riik ei päästa rahvast,
kui rahvas end ise ei päästa.
Väheks jääb ka vaimust vahvast,
kui vabadust ei suudeta säästa.

x x x

Kui oled patrioot sa omal maal
ja sünnimaa sind vajab nii kui meest,
siis ole valmis kaitsma nii kuis saad
seda maad me parlamendi eest!

x x x

Vaba ühiskond meil maitstud,
ta innustand ka mõnda meest.
Seesama mees nüüd olgu kaitstud
liigse vabaduse eest.

x x x

On õnnelik, kes elas sellel ajal,
kui püüe vabadusse valdas iga meest,
kuid suureks õnnetuseks nüüd on vaja
hoida kõiki sõjaka matsluse eest!

x x x

Nii palju meile pakutaks ersatsi,
et juba kardad kõikjal allveemiine.
Nii peagi leiad ennast kukalt kratsi –
miks kõverjalgseid pole baleriine?

x x x

Kui pimedust sa valgustama tikud
ja loota on, et rolliga ka harjud,
siis varsti ära peitma pead sa tikud,
sest jälitama hakkavad sind varjud.

x x x

Kui vägivallaks tee on lahti klassidele,
siis "rahva juhid" selgeks pole saanud ikka,
et idee, mis paisatud on massidele
on sama, mis polgule visatud plika.

x x x

Me maa kui kaosesse sai kistud,
kõik ärastamishullusesse mattus,
maa risti löödi, nii kui Jeesus Kristus,
et lunastada "perestroika" pattu.

x x x

Rahva loodud traditsioon
pole algust saanud teadusest.
On ülim selle nõudlik toon
ka karmimast sunnitud seadusest.

x x x

Rahva mälu tihti oma ajaloo taastab
ning märgid talletab kogemus-sülemis:
et poeedid sünnivad lootuste aastal,
kuid meeleheite aastatel – ülemad.

x x x

On rahva viha tinahall,
sest vaim ei kannu enam sundi.
Juba lõõmab tuli tuha all
ja tasu ootab oma tundi.

x x x

Pettununa oma kodumaal,
kuid oma rahvas ikka hinge peal,
meist paljud koha leidnud välismaal,
et eestlasena ennast tunda seal.

x x x

Kui oleks lapseootel naised meil dieedil,
et iibe tõstmisest me kõneleme valju,
eestlasi on vähe me planeedil,
kuid igat eestlast jälle – liiga palju!

x x x

Läbi sajandite sünge rodu,
kus lootus tihti tuli maha matta,
on aidanud meil luua oma kodu
ürgne kangekaelsus elu kestma jätta.

x x x

Rahvas kummalist sammu seal astub
– ka võltsingud kannud sest hoolt! –,
kus igaüks üksinda – vastu,
kuid koos olles – üksmeelselt poolt.

x x x

Eestis sünnib imesid,
kui ahnet hundikarja vaja toita,
lambad ise kuulsaid nimesid
nende hulgast valivad end hoida!

x x x

Kui puhkes vabaduse loit,
siis rahvas lootis palju teha!
Kuid mida heledam on koit,
seda mustem tema eha!
Nüüd vastu seina peksta päid
on mõttetu, et tuua valgust:
nii palju kadunud on aateid häid,
ei lapselapski näe me õnne algust.

x x x

Meil tuleks häbeneda seda,
millega uhkustame täna
ja uhkust tunda neist, keda
sarjab me tänane sõna.

x x x

Halb valitsus saab võimule,
kui parem osa rahvast vaatab pealt.
Ise teeme teed me võimurite hõimule,
mis moraali saame oodata siis sealt?

x x x

Rahvas alatust ei pruugi näha,
kuid tunneb seda alati.
Valitsejal lubadus jääb seljataha,
kuid rahval mitte kunagi.

x x x

Kui valitsus kui haamer taob sul pähe,
siis rahvas alasiks on seatud olema.
Nende kahe roll ei iial kokku lähe,
kuid ääsis tuli ohtlikult lööb põlema.

x x x

Osa inimesi toimib mõtlemata,
teine – mõtleb, kuid ei toimi.
Kui halvad mõtted jääksid ütlemata,
oleks inimestes enam koostöövaimu.

x x x

Kui mõni valgustatud kuulsusleegist
ja saab ta rahva ette kistud,
siis otsekohe leidub keegi,
kes koolis temaga koos istund.

x x x

Kui valitseja endale loob privileegid,
ei iialgi siis tühjaks jää ta tool,
kuid peagi rahva hulgast tõusmas mässuleegid,
mis toolid tühjaks löövad igal pool.

x x x

Rahvas nõuab sõnavabadust,
et mõttevabadus saaks tekkida,
kuid olles puutund selle imetabasust,
nad mõttevabadust ei taha mekkida.

x x x

Kui tõetungalt põlevat sa kannad käes
ning teed sa otsid läbi rahvamassi,
siis peagi veendud sa ja ehmatuseks näed,
sa kõrvetanud habemeid ja ajand mõtteid sassi.

x x x

Enamikul pole raske asju teha õigeid,
kui raske poleks aru saada, mis see õige on.
Seepärast juhtub, valesid me teeme löikeid –
ei taba nooti, koju jäänud kammerton.

x x x

On ajaloost meil selle kohta vähe näiteid,
et rahval targalt toimides võiks osaks saada võit,
peab selleks arukusel otsas olema kõik vastuväited
ja ebaõiged sammud käidud saadud kõik.

x x x

Eesti kohta tulvab väljast kiidukõmin,
mis sünnitatud ametnike kelgist,
kuid kodus pettund rahva tige mõmin,
kes ilma jäetud euroraha helgist.

x x x

Parem üldse mitte omada,
kui selle, mis sa omad, kaotada.
On `s mõtet lolli liidrit "promoda",
kui rahva eest ta suud ei suuda paotada.

x x x

Karmilt kahvatu on Eesti riigi pale,
kui koormab teda võõra tahte raskus
ja linnugripi kosmiline vale,
mis miljardeid viib rahva ühistaskust.

x x x

Kui rahvas saavutanud enesega rahulolu,
on see kui arengule peale pandud pidur.
Rahulolematus jälle läidab elu,
ta kui progressi rongi tõmbav vedur.

POLIITIKA JA POLIITIKUD

x x x

Me riigiameteis on verisulis noored,
kel puudub elutarkus, kogemus ja anne.
Ministriametiks nad kahtlemata toored –
tööraamatus kui alles esimene kanne.

x x x

Eesti riigi suurim nõrkus
on riigimeeste defitsiit.
Plebei snobism ja lolli kõrkus
viib vabaduse peagi siit.

x x x

Enda ülistusest hardast
me poliitikutel pea on märg:
intellekt ja vaim on vardas
ning väsimatult krutib härg!

x x x

On rahvaasemike tööind hääbunud,
kui pole taga rahvast ega tema sundi.
Nad ennast imetledes vaimselt kääbunud
ja Riigikogus istuvad vaid tagumikutunde.

x x x

Parlamendi juhtiv erakond-eliit,
esindades enda rumalust ja argust,
alandlikult laulab sponsorfirma viit,
nii soodustades riigi röövimist ja vargust.

x x x

Nähes võimurite valgustkartvaid tegusid
ning selle juures nende süütuid nägusid,
võib kinnitada täie siirusega –
pimedus liigub valguse kiirusega!

x x x

Loob esimest Eestit endal eliit,
teine ja kolmas on kusagil seal.
Vaid vaesust ja muret võid leida sa siit –
see-eest esimene Eesti on viimase peal!

x x x

Kui rahvasaadik saanud on kelleks,
kel Riigikogus mugav on tukkuda,
tal selgroog peagi muutub selleks,
mis pead ei lase tagumikku kukkuda.

x x x

Poliitika on saanud alaks,
kus prostituut ja rikkur kuulsust võidavad.
Nad peagi muutunud on kuldseks kalaks,
kes siseringi soove täidavad.

x x x

Poliitik ei pruugi olla alati paheline,
on tulnud just koolist või staaž tal tunane.
Reeglina siiski ta noor ja roheline
või krohvi alt vana ja punane.

x x x

Ega ausalt poliitikas läbi ei murra,
ei sõltu see koolist, ei staazist.
Et sel postil mitte janusse surra,
pead jooma ka märdunud klaasist.

x x x

Mis sest, et pole mingeid andeid,
kuulekus viib riigiasutusse,
kus äkki surematuks saanud anded
raiutakse seadusraamatusse.

x x x

Me riigimees nüüd ammu enam
teed ei anna nõrgemale,
ta enda arust järjest kenam
ning kukub aina kõrgemale.

x x x

Me sajand sünnitab subjekte,
kel klaasist silmad justkui kalal,
kott sitta, pisut intellekti
kahel igerikul jalal.

x x x

Mööda oksi, banaanikorv süles,
et kätte saaks mahlaka võrse,
ahve seal karjana tormamas üles,
nii inetult paljas neil perse.

x x x

Mis on riigiussil muret?
Mis ihkaks näärivanalt kingiks?
Et ussipoegi tooks neil kured
ja dünastia jääks pereringi!

x x x

Ta nõnda kiivalt jälgib etiketti
ja nii soliidset kõnnib saalis,
et ka minnes tualetti,
ta tilli hoiab kui pokaali.

x x x

Nii osavalt õppinud roomama
noorpoliitikud suheldes "karvastega",
nende soove nii madalaid hoomama,
et ninagi nuuskavad varvastega.

x x x

Kõrges kogus saadikud on hoos,
mitmedki neist valjult räägivad.
Võib jagada neid üksikult või koos
tarkadeks ja neiks, kes määgivad.

x x x

Kartes heitmist omade liigist,
kus matslus kõike lammutab,
ta vett elutarkuse tiigist
vaid sõelaga arglikult ammutab.

x x x

Peaks täitma igal iseseisval maal
üht reeglit, mis ei sõltuks meist:
ei flirtida korraga kõigega saa,
reetmata seejuures igäüht neist!

x x x

Me poliitikas on kujunemas tava
au sees hoida musta minevikku.
Ilma selleta sa ühtki ust ei ava
ja oodata sul pole helget tulevikku.

x x x

Palju pakse nägusid,
luues endale olevikku,
on korda saatnud tegusid,
mille jäljed viivad tulevikku.

x x x

Ei rivaalivad poliitikud eriti kurda,
koristada vaja kui kedagi jalust:
kui kaela sõbral ei ulata murda,
tal hoolega õõnesta jalgealust!

x x x

Kui meeldiv on alluvailt andamit pügada,
veel nii, et ta tunneks end võlgu,
tänuks tuleb ja aitab sul kõrvagi sügada
ning hardunult patsutab õlgu.

x x x

Eesti riigis saanud eriliseks lõbuks,
et siseringis tasandada pinda,
üksteisele, kes ametis ja veidigi veel kõbus,
aurahasid nad riputavad rinda.

x x x

Kui riigiametnike käes on rahapall
ja riiki teenides neil omaenda sotid,
on reeglina neil kalasilme all
ambitsioone ja illusioone täis kotid.

x x x

Riigimehe elu pole üldse paha:
neil kombeks on end soojas meres kasta.
Nad paljast õhust võimelised tootma raha,
et siis seda otsekohe tulude lasta.

x x x

Kel seljas "plekist ülikond",
sel selja taga erakond.
Kel puudub seljas siid ja samet,
sel on seljas Maksuamet.

x x x

Suur sulgi on hoolikas pesema käsi,
selles alla jääb tal iga väike varas.
Suur sulgi iial kordamast ei väsi,
et tema süü on väiksel vargal paras!

x x x

Kõigel piir siin ilmas ametlik,
lollusel ei ole otsa ega äärt,
rumalaks ja ülbeks muutub ametnik
ja saadud ametit ta pole väärt.

x x x

Meil jälle valimised käivad:
on uued ja eestkostetavad,
kuid üsna ühtemoodi näivad
"äraostmatud" ja ostetavad.

x x x

Kui karjääri ette kerkib müür
ja enam ei küünita teise,
võib kintsu kaapides kasvada küür –
üks kummardus sünnitab teise.

x x x

Võid olla haritud, talendikas,
sul pole edu oma ande najal.
Sel karjääri teha Eestis trendikas,
kelle anne kustub täpselt õigel ajal.

x x x

Poliitik ainult aru kiidab,
kuid ühel hetkel tal, pardon,
see kõhuga end kokku liidab
ning tagumikul naabriks on.

x x x

Poliitik end ei vaeva tühjast kärast,
et riiki justkui oma taskut kasutas,
ka Juudas poos end üles sellepärast,
et hõbeseekel võltsiks osutus.

x x x

Pole andekale ametipost tähtis,
vaid jõudmine vaimsuse pinnale.
Need, kes taevast ei küünita tähti,
riputavad need omaenda rinnale.

x x x

Mõni asi võimurile siiski läheb korda,
ta selle järgi oma samme seab:
võim kardab neid, kes kedagi ei karda,
ega armasta, kes teda armsaks peab.

x x x

Kui või tilgakese au ja häbi
valaks võimurite soontesse,
mis kannatused selle läbi
neid võtaks oma haardesse?

x x x

Pead osavalt oskama keerelda
me praeguse elu balletis,
siis riigipiruka veerel sa
kui peni, kes kuudi ees ketis.

x x x

Kuis võimumehed ennast kiitvad,
oma saavutustel pannes rõhku,
kuid ohtlik siiski ennast liita
on nendega, kui vajad õhku.

x x x

On poliitik üsna kidakeelne,
et oma au ja uhkust kaitsta,
kuid moraal on see-eest kergemeelne:
see on tahe ainult silma paista.

x x x

Meil lootusetult sõlmes poliitika- ja ärimaailm
ning vohab tarbimis- ja naudingukultuur,
poliitikute tunded hangunud ja veri külm,
ainult rikkust krahmata soov endistviisi suur.

x x x

Kel kärss on ahnelt tordi sees,
see mitmeid salariukaid teab:
ise päris priske Eesti mees,
kuid "Kohukeseks" ennast peab!

x x x

On täiendus legaalsele maksudele,
kus raudselt toimib antud taks,
see otse sihitud on meie paksudele:
andjale on altkäemaks, kaabakale – kättemaks.

x x x

Meil tankisti tüüpi ametnikud!
Kui minister läinud kurjale,
siis poliitilise karja sikud
hoobid saavad oma turjale.

x x x

Pingviinide paraad pea presidenti väisab,
(kuigi solvata ei taha ma pingviine!),
see esimeses Eestis oma rolli täidab –
taas moraalne lumpen tähtsusest on tiine!

x x x

Keskerakond taas püksi lasi,
kui haaras kogu võimulaari,
neil kambas palju muulasi,
kuid õnneks need "ei kommentaari"!

x x x

Isamaalisliidul saavutused "suured",
naiivse rahva toel kui võimule ta astus:
raiotud said läbi rahva juured,
puhkes kõigi sõda kõigi vastu!

x x x

Terve kari kalasilmseid poliitilisi haisid
liberaalse majanduse trikke saanud treenida.
Nad meie turjal nii kui mädapaised,
kes rahva nimel võtnud iseennast teenida.

x x x

Ka tunnustuse järgi seatud Eestis järjekord,
mis paika pandud medalite staatustes.
Ka seekord nänni ootel riigimeeste hord
ja jälle kordub kõik, kui seebikate vaatustes.

x x x

Poliitik suudleb last,
kuid ise piilub hoidja poole.
Mis rahvast tal, sest tühjast tülinast –
ta iseenda tasku suunab hoole!

x x x

Tee nahaalselt kõigile “tunga”,
nii et rahval kinni jääb hing,
ei karta siis pole sul “kinga”:
sind kaitsmas on omade ring!

x x x

Poliitikud ei pelga joomist,
nad libedamad teflonpannist,
moraal on venivam kondoomist,
mis üles leitud mullivannist.

x x x

Moraalse lumpeni käes riik
on pelgalt soodne äriplaan:
ta enda alaväärsust siin
nii räigelt rahuldab kui saab.

x x x

Poliitikute kirjus reas
on kõlupäid, kes tarku mängivad,
kuid mõni tarkki nende seas,
kes solidaarselt lolle järgivad.

x x x

Poliitika on kompromissi sari,
mis olla võib ka ausa mängu matus.
Hea kompromiss võib olla vihmavari,
kuid riigile ei tehta sellest katust.

x x x

Jääb sündimata palju lapsi,
vanad varisevad vaikselt hauda,
sel ajal võimur võtab napsi
ja ostab NATO vanarauda!

x x x

Me poliitikutel säilib võim:
nad EL-is aidamehed, kupjad,
kui uusrikkurite lumpen-hõim
ja oma rahva vaimu tapjad.

x x x

Me näilik sisene ja väline poliitika
kui raamat diplomaatilise kunsti imele,
kuid lähemalt sind tabab tappev kriitika:
sest tsekiraamat see vaid diplomaadi nimele!

x x x

On türanniatest tülgastavaim see,
mis kannab demokraadi võltsi maski:
ta kõike "seaduse ja õigusega" teeb,
nii usurpaatorit on paljastada raske!

x x x

See omane despootlikule võimule,
et alluvuses hoida rahva paremikku,
nad privileege loovad kaabakate hõimule,
nii kindlustades enda tagumikku.

x x x

Ühenderakond on EESTI EEST,
(kui poleks päris välja magand!?),
kas krohvid teda väljast, seest,
ikka varastab ta EESTI TAGANT!

x x x

Me loobusime rannamerest,
(dikteeris seda eurotahe!),
nii tühjaks jooksime me verest,
ah, sitta kah, kas on seal vahet!

x x x

Kui riigijuhil riigitüür on käes
ja kapten hoida võtnud laevarooli,
vaid õnnelikult sadamat see näeb,
kes läbi teinud juhtimise kooli.

x x x

Poliitikut ei juhi emotsioonid,
ta huvita ei ühtki sammu astu.
Kui kätte võidetud on positsioonid,
siis huvi reeglina on iseenda tasku.

x x x

On Eesti eurokiidu alus
me edu majanduslik näisus,
kuid rahval alandav ja valus
on riiki hukutav Toompäisus!

x x x

Võõrvõimu esindajad Toompeal
heaks kiitsid Euro juudaleppe!?
Kes Mahtra mõisa õue peal
neil soola paneks pajukeppe?

JUHTIMINE

x x x

Rahva teenrid, kasutades riigi atribuute,
ise kasu saamisel on väga aldid.
Rahvas saab kord präänikuid, kord nuute,
ta asemiku silmad permanentsest kalgid.

x x x

Neid noori, kes me "paremik",
ma kardan. Amorfne justkui hüljes,
hing tühi nii kui tagumik,
kuid tagumik on amet-tooli küljes.

x x x

Reformides nii koole kui struktuure,
ministrid külvamas on segadust.
Kui luuakse taas mõni amet juurde,
siis oodata on järgmist sigadust.

x x x

Kui mõistusest jääb vajaka,
ei aita ükski majakas:
me amokijooksus teiste eel
globaliseerumise tupikteel.

x x x

Kui Riigikogu tõstaks raskust,
võiks jõud neil lihtsalt kokku liita,
kuid probleemidele leidmaks vastust –
siin tulemus ei ole kiita!

x x x

Troonilt tõugat` jupijumalad
ei olegi nii rumalad:
nad kannatlikult seisvad sabas,
et võtta koht, mis saamas vabaks!

x x x

On töörahva päevad ühtviisi hallid –
lollide päralt ongi vaid töö!
Ravimid peavadki olema kallid –
ega muidu rahvas rohtu ei sööks!

x x x

On harimatul raske mõista keerulist,
mis reeglina viib õnnetuseranda.
Haritu ei mõika lihtsaveerulist –
veel suurem häda rahvale jääb kanda.

x x x

Me riigis hääbumas on riiklik tervishoid,
see tegevuses ainult ametnike hurmaga.
Hool kodanike tervisest on väga loid
ja arsti juurde saab vaid suure surmaga.

x x x

Kui häbiväärselt käitub rumal ametnik
ja tema enda tagumik on ohus,
siis leidub sellele ka põhjus ametlik:
ta ütleb vaid – see oli tema kohus.

x x x

Kui riigiasi seadusel ei vasta
ja rahva meelepaha kõrgel on,
siis kõige lihtsam asja põhja lasta
on luua ebapädev komisjon.

x x x

Ei üksik saadik midagi muuda,
sestap otsuseks vaja on karja,
kes otsustab koos: ei nemadki suuda
riigivargale hakata harja.

x x x

On parlamendis väga mugav joon,
et sordiini alla peita tühisust:
see enamuse aju illusioon,
mis koos ei näigi nõnda must.

x x x

Et säiliks austus seadusloomele
ning korra järgimiseks eal ei raueks jõud,
peaks oma uudishimu võtma koomale,
et meieni ei jõuaks seadussünni õud.

x x x

On me hulgas õnneks neid,
kelle valgus loob kõigele algust,
kuid enamik, kes juhib meid
on need, kes neelavad valgust.

x x x

Tahad kõrget taset saada sa?
Siis ükskõik kui tõsiselt jahid,
sul kõikjalt vastu vaatavad
vaimselt vaesunud juhid.

x x x

Kui varimajandus õitseb
ja õigusemõistmine lonkab,
siis seadus maffiat kaitseb
ja kuritegevus lokkab.

x x x

Riigiasutused imelikud
kui seemned võtnud vohada.
Seal tihti istvad tagumikud,
kust ka jalgel häbi kasvada.

x x x

Kontorites palju naisi,
kes koridorid muutnud maanteeks.
Seal näha võib ka ebamaisi,
kel üsad kasvand kaustakaanteks.

x x x

Kui riigikord on upakil,
siis paslik meremehi kuulda:
kõik, mis laevatekil ripakil,
kaob varsti lainesse või tuulde!

x x x

Kes kodu luues kõik on toonud
ohvriks arengule õigele,
kes midagi ei ole loonud,
on "targad" looma kõigile.

x x x

Meil midagi on siiski üpris mäda:
me ümbritsetud ametnikeparvega,
sest tihtipeale väikse pissihäda
saad korda ainult suure arvega.

x x x

Uusi ülemaid sünnitab valitsus,
neid ikka veel vähe ja vähe,
kus varemalt tasakaal, kooskõla valitses,
seal nüüd ülemus istub sul pähe!

x x x

On hävitav see inimliigile,
kui kestab viha pika vinnaga.
Pole suuremat õnnetust riigile,
kui õitseng kuritegude hinnaga.

x x x

Kui Eesti randa naftatanker
masuuti paiskab panniga,
siis kraavis Eesti riigi vanker:
Ansip suuskab Gunde Svaniga.

x x x

Ega siis ometi odavat energiat Eestis ei sööda?!
Kas Eesti Energia ilma peaks jääma ülikasumi vaevast?!
Parem tarbetu tuul las tühjalt tuhisegu mööda
ning elektrijaamad endiselt tahmaku taevast!

x x x

Kui vägivald ja labasus saab ametniku vormiks
ning Toompea riiklik rumalus on valdav "konnatiigis",
see muutub igapäevaseks siis meie elunormiks,
kus sotsiaalse tuimuse gangreen on laiutamas riigis.

x x x

On valitsusel "uhkeid rekvisiite",
kui majandusminister tõmbab kõiki niite:
saand haridusministriks intellektilt küündimatu,
rahandusministriks kardinalide lakei,
siseministriks lapsemeelselt süüdimatu
ja kultuuriministriks lihtsalt kehkadivei!

x x x

Põllumees me valitsuse jaoks on luuser ja üks jobu,
sest küla identiteet on hävitatud maani.
Maal oma elu elada veel püüab päris tobu,
veel ka siis, kui eurotoetust ta ei saagi.

x x x

Elu ametnikul pole paha:
vaid projekte tooda, direktiive,
et büdzetti kukuks rahva raha,
sea sisse uusi normatiive!

x x x

Pea sündimas on pereseadus,
mis last ei luba sundida,
nüüd lapsel kõikelubav "headus" –
mitte õppida ja kõndida!

x x x

Me ravimatult haige ühiskonna rüppes
süüdimatut rumalust vaid rahvas kinni maksab.
Valitsus on pidevalt kui sõdur kroonust hüppes,
kes antud armuaega kasutab kuis jaksab.

x x x

Halb valitsus seepärast valitseb,
et ei kuidagi juhtida oska,
sestap ahnust ka vaevaga talitseb
ega suuda arengust midagi kosta.

x x x

Kui ametnike ainsaks riistaks, mis nad teavad,
on haamer, millega nad ükskord tagusid,
siis kõiki asju enda ümber naelaks peavad
ning sellele nad muudkui annaks hagusid!

x x x

Pankur pakub sulle vihmavarju,
kui päike paistma hakkab,
kuid ära liialt sellega sa harju,
sest nõuab tagasi, kui päiksepaiste lakkab.

x x x

Nii hobust kui ka riiki
on kergem juhtida,
kui ohje ei vea triiki,
siis ise liigub ta!

x x x

Pole kunsti, mida valitsus saaks kiiremini selgeks,
kui kunsti ammutada raha rahva taskust.
Selle kunsti abil ametnike “tulevik saab helgeks”,
kuid rahvas ise kannab elamise raskust!

x x x

Kui kestab andetuse võimukas paraad,
siis instinkt neid laseb alal hoida:
ei võimekale jäeta mängumaad –
neid andetute hulgas pole leida!

x x x

Traditsioonidega kuningriiki
peaks valitsema demokraadid,
sünnivalus vabariiki
moraalselt kõrged aristokraadid!

x x x

Me ametnikke solvamas
on “inimprügimägi”,
neid endid aga valvamas
on turvameeste vägi.

x x x

On arvutites kõigel omad "listid",
reaalses elus vohab mannetus,
kus noorukesed vanemspetsialistid
meid juhtimas kui loodusõnnetus.

x x x

Eesti riigi ordenihierarhia
Malta Orduga on samal tasemel (33),
kuid jagamisel valitseb anarhia,
sest nannipunnid Grand Orienti asemel.

x x x

On Eestis seadustatud riiklik korrupsioon
ning ametnikud teostamas ringkaitset rahva vastu.
Ka politseis on süvenemas kärkiv toon –
ei varsti keegi enam vaba sammu astu!

x x x

Võim, mis rahvale on väga kallis kanda,
mis alatasa meedias, ja uudistes, ja filmis on,
see reeglina ka riigile ei suuda palju anda
ning järjest rumalam ta rahva silmis on!

x x x

Kui üle juhtija on pingutanud vindi
ning valvsalt jälgib iga meie sammu,
reguleerimisega siis üle piiri mindi
ning rahva omalooming surnud juba ammu.

MORAAL

x x x

Puistates tühje ja kõlavaid fraase,
ohuks endale, elule, riigile,
taob arutu küünik end maasse,
tehes teed omataoliste liigile.

x x x

“Uus” ühiskond jätnud on maha
mõisted, mis ausus ja voores.
Sel kõigil tõmbab nüüd taha
materiaalselt hullunud noorus.

x x x

Pole hullu, kui sa kohe raha ei maksa –
see vaevalt veel tekitab kriisi.
Kui ametnikku hoobilt osta ei jaks,
siis Toompeale tõuse ja liisi!

x x x

Iga inimlik tegevus teenib
kas millegi hukku või loomist.
Tühisus-türannia treenib
teisitimõtteleja näitlikku poomist.

x x x

Saab riigivaras tegijaks,
kui julgelt seadusi ta trotsib.
Ei valitsus saa iial nägijaks:
kes kassi juurest ikka hiirepesa otsib?

x x x

Suu lõhki võib sul minna suurest tükist
ning väiksest saada süda täis!
Mõnikord ka piisab väiksest kükist,
et kogu riik saaks paksu paska täis!

x x x

Elul nagu polekski midagi viga,
kui hoiad eemal end ahnete pundist,
kuigi hirmus on näha, et täissöönud siga
on ohtlikum näljasest hundist.

x x x

Kui näeme, kuidas pimeduse jõed
vahutavad süngelt all moraali,
siis varsti selle laine tõusu näed
üle väljakute, maa ja magistraali.

x x x

Eestis iibega asjad on halvad,
kuigi valitsus haaranud teiba!
Kes rikastub kiirelt, see salvab:
mida vähem suid, seda rohkem on leiba.

x x x

Noorest põlvkonnast kahju on mul:
neil puudu jäi lapselik mäng.
Ühtedel mõtetes materiaalsus on hull,
teistel omasooliste seks ja säng.

x x x

Nii lootusetult sassis on lood:
uut põlvkonda ootame sünnist.
Samasoolistel paari heita nüüd mood –
ega Diogeneski sündinud tünnist!

x x x

Kui tihti hirmu, au või raha eest
müüb mees end siiski kasuta.
Ei ole müüdav üksnes see,
kes ennast pakub tasuta!

x x x

Kui tülitsevad osapooled
ning võetakse võimsalt pragada,
riid hoidub ikka sinnapoole,
kus midagi on jagada.

x x x

Võib uriseda veel ka see,
kel kont on juba närida,
veel ahnemaks võib minna mees,
kel küllalt olnud pärida.

x x x

Kes seksuaalselt pole kükil
ja käitüks nii, kuis oleks sünnis,
siis tal kui väiksel suhkrutükil
paha hakkaks tõrvatünnis.

x x x

Eesti riigi karmis talves,
kel kõht on täis, veel virutab
riigivaru viljasalvest
me ühist riigipirukat.

x x x

Lisama me peame omariiklushinnale,
et devalveerunud on paljud õilsad vaated,
ühiskonna saast on tõusnud äkki pinnale
ning alla surub vaimsuse ja aated.

x x x

Igal pool, kus krabisemas raha,
sihtasutus on kohe tekkimas,
peatselt näed, see mõte polnud paha,
sest seda raha asutajad mekkimas.

x x x

Meil plokib, meil suva, me paneme tuima –
nii kõlab me esimese Eesti deviis.
Tulemuseks politsei, mis korrupsiooni uimas
ja kooliteel mahalastud lapsed on siis.

x x x

Eesti "võimu-majanduseliit"
on lumpenid moraalselt,
moraalset kultuurirahvast siit
tõrjutakse marginaalselt.

x x x

Eesti "eliit" on seadnud sihiks
luua liberaalne kõikelubavus,
et Eesti kasvaks mitmeks kihiks,
kus rikkureil – täistabamus!

x x x

Meil kurjategijaile soodne õiguskeskkond,
et selle kaitsel ka "eliit" saaks varastada:
soliidse "õiguskaitse" loonud ühtne vennaskond,
nii ohutum ja mugavam on kõike ärastada.

x x x

Hunt ka hundi ära "skoorib",
kui valitseda suur on tahe.
Sõber sõbra naha koorib,
kui äri käimas kahe vahel.

x x x

Ma näinud pole ühtki riigimeest,
kes, korda saatmas järgmist alatust,
poleks väitnud, et ta seisab rahva eest
ja oma teole leidnud õigustust.

x x x

Raha ei kõneleks, ta sajataks,
kui leiduks kõrvu teda kuulata:
esimeste miljardite tekkest pajataks
ja aitaks sooje tagumikke tuulata.

x x x

Me rahvas häbist õhetab,
kui poliitik madalale laskub
ning kasuahnelt vahetab
au auavalduste vastu.

x x x

Kombeks külalistel õelda "Tere!",
kes lahke ja heasoovija.
Sai pururikkaks Tooma pere
õeldes "Welcome to Estonia".

x x x

Nii vaikselt valitsus kui hiir
sättis paika ordenite "korra",
et me moraalse taluvuse piir
veel tõuseks mõne kraadi võrra.

x x x

On riigis demokraatlikus - vox populi, vox dei,
kuid Eestis levinud vox kambakraatia:
ahne kliki poolt võim põlistatud meil
ning ringkäendusele võetud autokraatia.

x x x

On poliitikud paljusid vandunud vandeid,
kuid vandemurdjatest vaikib me seadus.
Euroliit vajabki moraalituid andeid,
sest moraalitu globaliseerunud teadus.

KULTUUR

x x x

Rahva mälu- ja kultuurikiht
on õhuke, kui puudub siht:
meid väga kerge teha loomaks –
kuid tagasi kes tuleks tooma?

x x x

Raske muusadel on luua vaimset elu
ning hinge arengule panna rõhku,
kui keset räpast igapäeva melu
mats maha sülitab ja rikub õhku.

x x x

Meid nii järjekindlalt aetakse
massikultuuri kõrgesse,
et meid lõpuks maetakse
me sisemaailma kõrbesse.

x x x

Me naaberriiigi laastaja
nüüd Mausoleumis külitab,
siin impeeriumriigi taastajal
pohhui on, ta kõige peale sülitab.

x x x

Pole vaja olla väga vahekeelne,
kuid kirjutada siiski nii,
et teine oleks küllalt teravmeelne
aru saamaks mõttest siit.

x x x

Satiir on lummas kõverpeegel,
kus vaataja näeb kõiki nägusid,
kuid kahjuks kehtib lihtne reegel:
ta enda jooned väga hägused.

x x x

Miks, poeedid küll, te roosi kiidate
ta ilu nõndaviisi pärssides.
Oleks hea, kui poeesia ja roosi liidate,
et ta õide puhkeks teie värssides.

x x x

Poeedi draama seisneb selleski,
et mõte lendab, sõnad käivad sammu,
kui sõna peatuma jääb kelleski,
mõte ära lennanud on ammu.

x x x

Kirjanik kirjutab milleks?
Kas tahab ta millestki mõelda?
Õige kirjanik kirjutab selleks,
et tal on, mida rahvale öelda.

x x x

Kunstnikuks kas kellegi on teist
kasuahnus ilma loonud?
Kuid oma ande paljud neist
on kasu altarile toonud.

x x x

Kui muusal päevad pahurad,
siis kõnelevad kahurid.
Kui lõppeb ööbikute triller,
teeb algust ritsikate siller.

x x x

Ei taganema pea, kui ees sul võrdne mees,
ole väärikas, kui keegi kangem sust,
kui olend kaitsetu on seismas sinu ees
siis teda abista ja paku lohutust.

x x x

Hea tahe leiab tegemiseks vahendeid
ja võimalusi teha pingutust,
kuid tahte puudus õigustuseks teid,
mis vabandavad oma saamatust.

EUROOPA LIIT

x x x

Me reguleerit` elu pole vaba,
kui EL-is kõige nõrgemal.
On keelat` nali allpool naba
ja mõte tillist kõrgemal.

x x x

Kannab vilja nüüd "progressi" seeme:
kiirlaen, kiirtoit ja turvaline juhuseks.
Me nii steriilselt kõike teeme,
et pagargi ei saa end enam jahuseks.

x x x

On globaliseerumise teadus
meid võrdsustamas hunnitu.
Kui läheb läbi nende seadus,
me siis kui kärbsed sitahunnikus.

x x x

Euroopa Liidu ülemvõim,
aromaatne, nii nõiduslikult oma,
laastab maad, kus elas etnos-hõim
ning rahva hingeelu talle üks-ta-kama.

x x x

"Ei keegi väära meid me liberaalselt teelt,
me õnne toome kogu Euroliidule",
nii euroametnikud avaldavad meelt
ning põhjusega avavad end eurokiidule.

x x x

Ka jõuluvanal juhtub apse –
läheb lahti ametkuue siil,
kui põlve peale võtab lapse –
ta kohe europedofiil.

x x x

Me Euroliidu uus teeviit
kuulutab, et sündind tita –
epohhiloov germofrodiit,
kes kehalt mees, kuid hingelt lita.

x x x

“Veel üks võit ja polegi meid enam!”,
on Pyrrhose poolt öeldu takkajärgi kenam.
EL-i pürgijad ei ole ikka adunud,
et oleme kui rahvas varsti kadunud!

x x x

Me unistanud Euroliidust uhkest
ning euromajast lõhnastatud õhuga,
nüüd sõltume me ametniku suhtest
oma tagumiku, naisega ja kõhuga.

x x x

Respublikaanid oma suurest uljusest
Euroopa Liitu akna “murdsid läbi”.
Nüüd võimur rahul juudakuljustest,
kuid rahvale jääb valus häbi.

x x x

Euroopa Liidust tulid sambad:
vendlus, võrdsus, vabadus.
Nüüd rahvale on jäänud hambad
ja vabadusel – obadus.

x x x

See valitsus, kes reetis rahva,
nüüd ise privileege korjab
ja tulemuski neile vahva:
on ümberringi ainult orjad.

x x x

Meis süvenemas eurokõlvatus,
et märgata ei taha eurotööd:
on Euroopas progressiivsem halvatus
ja hulga sumedamad Pärtliööd.

x x x

See Juudas, kes me riigi maha müüs
ning heldelt tasutud sai selle eest,
jutlustab nüüd jumalikus rüüs
kristlikest Euroopa väärtustest.

x x x

Kuritegudest on tulvil inimsugu,
neil autoreiks parteid või üksik friik,
kuriteost ent saamas ajalugu,
kui selle korda saadab riik.

x x x

Valitsus vist üsna vähe mäletab me lähiminevikku,
et uude liitu astudes nad seda oskaks pelata,
ta ajalugu korrates meid suunab tulevikku
ja laseb rahval selle veel kord läbi elada.

x x x

Heaks orjaks saamaks Euroturul
peab saama sust halb kodanik,
kes kaabib kintsu eurogurul,
kel vabadus vaid möödanik.

x x x

On ori olla häbiväärne,
kui almusi sa teistelt korjad.
Sa viimne kerjus maanteeäärne,
kui teisi vabal tahtel orjad.

x x x

On Euroopa Liidul pahad päevad,
sest Prantsusmaa ja Holland kostsid: "Ei!"
Annaks taevas, kui me silmad näevad,
et eurolipakat ei kosiks ükski koduväi!

x x x

Euroliidus tundmatud on ausus ja moraal,
sest euroinimese Jumalaks on tengelpung.
Ei korda lähe talle Piibel ega ka Koraan,
motiveerib teda üksnes surmahirm ja sugutung.

x x x

Kui poliitikud oma maiste huvide nimel
ületavad lubatud ja lubamatu piiri,
Euroopale see näib kui “piiride puudumise” ime –
ja meile tagasi peegeldub eurokiituse kiiri.

x x x

Eesti riigi Põhiseadus kuulutab,
et rahvus säilima peab läbi aegade.
Euroopa Liidu seaduslepe tuulutab
need mõtted iga rahvusriigi poegadelt.

x x x

Euroopa Liit on allutanud maad ja rahvad,
neil ümber ehitatud kullakarva puur.
Me kui EL-i vaateaknal ahelates ahvid,
kel euroinimeseks saada soov on suur!

x x x

Euroametnikud neli aastat nägid vaeva,
et mesilinnu toote määratlusse tekiks “eurotera”:
ja ennäe imet, mesi ongi, – eurotarkus tõusnud taeva! –
“magus aine, mida toodab mesilane Apis mellifera”!

x x x

Euroopa Liidu “kurgidemokraatia”
kõverused kurgile on andnud ette,
kui eluvõõras partokraatia,
mis ülivõimu haarand enda kätte!

x x x

Eurovolinik on andnud vande
kaitsta Euroliidu huvisid:
nüüd sõbrameeste eurobande
Brüsselis loeb tuvisid.

x x x

EL-ist tervist ei saa osta,
kuid selle eest saab maksta palju.
Mis farmaatsiakontsern võiks kosta,
kui rahvas mõistaks nende "nalju".

x x x

EL-i "kommionu" haare surmavam,
kui oli endisel NSV Liidul,
sest abistamisjutt on hurmavam
ja pettus seisneb lolli pööbli kiidul.

x x x

Euroopa Liidult saadud toetused
on loomadesse tehtud investeering:
nad riike orjastades teinud soetused,
kuid rahvale jäänd vaskne euroveering...

x x x

Meil euroskeptikud on tembeldatud natsideks,
kes alluda ei taha üliiriigile,
kuid matsid jäävat ikka matsideks:
sest jalus on nad vabamürlasliigile!

x x x

Euroopa Liidu direktiivid
ei luba lastel talutoitu süüa,
sest juba juhtunud on retsidiivid,
kus linnas värske piim on olnud müüa!

x x x

Et mõttetuid EL-i nõudeid täita,
me absurdsusesse peame investeerima,
et seejärel saaksime me uhkelt väita:
me Euroopa kerjasente valmis veerima.

x x x

Kui euroseekli taotlemise leilis
all jalge tallame me kohalikku loodust,
siis võõras omanik, kes raha välja peilis,
teab selle kantimiseks mitutkümnet moodust.

x x x

Kui eurolennuk Eesti metsa kohal
keemiliselt marutaudi tõrjet ajastab,
siis inimestele ja linnul metsaluhul
jälle saabunud on vaikiv ajastu!

x x x

EL-i monstrumi all rahvad ägavad,
sest ülereguleeritus ei lase elada,
see-eest paberil on plaanid vägevad,
mis euroülistusel laskvad kõlada.

MILITARISM

x x x

Kui Eesti sõdur vapralt jätkab
jänkilikus agressioonis,
siis me truudus neile jätkub
homeerilises progressioonis.

x x x

Iga sõja esimene ohver on tõde.
Tõe kaitsmiseks on iga pool nii sõge,
et leevendamaks leinajate leina,
nad tõele ümber valest teevad seina.

x x x

Kui hullust üksikutel ette tuleb harva,
siis rühmad, ajastud, parteid ja terved riigid,
kes pole tahtnud olla sama karva,
on hullumeelselt ristand oma piigid.

x x x

Kes suudaks täna tões ja vaimus väita,
et arengus on seisak inimsool?
Kui igas uues sõjas vaja võita –
uus tapmistehnika on igal pool!

x x x

Kui sõdur kaduma jääb võõra riigi mulda,
statistikas saab kõik kord taastatud,
ka need, kes elus veel, ei koju enam tulda,
sest keha purustatud, mõistus laastatud.

x x x

Kui sõdadest saab pilgeni maailm
ning jänkid eal ei väsi Rambot treenimast,
siis lootus luua sõdadeta ilm
on siis, kui noored keelduks sõda teenimast.

x x x

Ajalugu pole muud, kui sündmuste versioonid,
mis rahva saatust mõneti on muutnud,
mida mitmed valitsenud prominent-persoonid
on enda võltsingutes muuta suutnud.

x x x

Ajaloolasi on nähtud
maadlemas hulknurksega:
nad püüdnud kuuenurkset tähte
kokku seada viienurksega.

x x x

Kommersandi kodu on ta tasku,
militaristil puudub kodumaa,
ei keegi võõrsil kaua taha astu,
kui puuduks seljataga sünnimaa.

x x x

Maailm meil vaevalt tunneks pingeid,
kui puuduks mõiste "sinu-minu".
Ka naftasõjad vaaguks hinge,
sest rikkus kõik – nii minu, kui ka sinu.

x x x

Rahul võitused on rohkem veel kui sõjal,
kuigi vähem selle eest on sambaid seatud.
Sõda järjekordse obeliski najal
leinab sõdureid, kes selle alla maetud.

x x x

Kui palgasõdurid on värband Eesti riik,
vaevalt külamees siis kodu kaitsta jaksab:
kas sõduriks on Rambo, mooramees või friik,
ta kaitseb selle huve, kes tal palka maksab!

x x x

Kui kõneleks me rahukaitse "Rahutuvidest",
kes monopoli kasuks tapavad ja põletavad maa,
siis peame tõstma inimese kõrgemale argihuvidest,
ei temast tapamasinat siis enam teha saaks.

x x x

Kõiki sõdu liigutavad rahad.
Nad algavad, kui tahab seda boss
ja lõpevad, kui kõigil väljas toss.
Nii võitjad kui ka kaotajad on ühteviisi "pahad".

x x x

Rahu on aeg, kus isasid matavad pojad
ning elu jätkub tarmukalt ja visalt.
Kui võidab meeletus ja jooksmas vereojad,
siis sõda on ja poegi matmas isad.

x x x

Maailma valitsejal "vahval"
on karmid, võitlusrohked päevad:
ta sõdur vallutama pandud naftat,
kogu naftat, mida Bushi silmad näevad.

x x x

Presidendid, kindralid ju polevat ses süüdi,
et jälle mõnikümmend miljonit on mullas.
Nad enda õigustuseks loovad veenva müüdi
ja vabamüürlastel on jälle käsi kullas.

x x x

Ei vaja me Iraagi naftat,
vaid koostööd kõigi maadega,
kuid sõnaõigus võetud rahvalt:
klikk omatahtsi laamendab!

x x x

Kui naabriga riid üles köetud
ning sõlm ei hargne keelega,
siis hambad tihti appi võetud,
sõda algab targa meelega!

x x x

Kuis kehtestada võiks maailmas rahu,
kui kõikjal märatsevad julmad sõjamehed?
Riikidele rahumõte siis vaid pähe mahuks,
kui saaksid kõrvaldatud sõja peremehed!

MEEDIA

x x x

Massi ühiskondlik-poliitiline arvamus
on tema “valgustusliku” töötlemise tulemus:
vaimset toitu pakub seedimiseks meedia,
kel endal puudu selgroo ortopeedia!

x x x

Kui aktuaalselt aurab söök
me pressi uhkel tiitellehel,
siis homme ajupesuköök
saab tasu kuldse kaane vahel.

x x x

Meedia “kultuurihaardes” ühiskond,
komberdades ühest kriisist teise,
on mõistmast lakanud, mis vajab inimkond
ja aru saamast, kus me hädad maised.

x x x

Rahva meelsust suvaliselt keerata
võib iga suller häbematul moel,
kui tema vaimu, mõistust väärata
kinnimakstud trükipressi toel.

x x x

Paljud sulerüütliid, kirjamehed
on me valitsuse viigilehed:
neile privileege pakutakse suuri,
et keegi otsima ei hakkaks juuri!

x x x

Kui pressist loen ma valitsuse tarkusest
ning tegelikkust näen ma samal ajal,
siis kahju hakkab nende mõtte nõrkusest,
kes ennast lohutavad selle vale najal.

x x x

Meedia on rahvast "hariv" jõud,
mis sillutanud tee on Toompea nõlvadele.
Kui objektiivsusest ja aususest on põud,
suid tahaks sulgeda nad tulevikupõlvedele.

x x x

Kui valitsus on eetiliselt impotentne
ja rahva turjal trambib võimumehe tald,
siis au ja väarikus on ammu meil latentne
ning pressis laiutab verbaalne vägivald.

x x x

Tundes valitsuse tänuvõla suurust,
endal meedia veel võimu juurde ihkab,
orkaane vallandades tahtest pole puudust:
ta paneb kogupaugu Kadrioru pihta.

x x x

"Tegelik" on tänapäeval mitte enam see,
mis tegelik on olnud aastasadu,
vaid sündmustele meedia poolt seatud renomee,
mis tegelikkusega lahkneb parasjagu.

INIMESE ELU JA VALU

x x x x x x

ARUKUS

x x x

Käib ametiga aru kaasas –
nii kanakarja turvab kukk!
Kui sünnilt oled loll kui saabas,
siis ole parem wait kui sukk!

x x x

Ei vastuta veel selle eest idee,
et on ta ajudeta ahvi vallata.
Ei vastuta ju vannitoas bidee,
kui saabas teda võtab tallata!

x x x

On mõne mehe renomee
nii üllas, kuni vaikib vaid.
Kui avab suu, ta endal vee
peale tõmbab sedamaid.

x x x

Mõttetarga mõte nõnda hegellik,
et puudutamas inimvõime lage,
kuid unustab, et mõistus pole tegelik,
kui tegelikkus nõnda arulage.

x x x

Elu alguses meil kõigil üks on rada,
me rumalad ja kurdid nooruskärast.
Mõistus tuleb alles peale esmast häda,
hiljem on häda vaid mõistuse pärast.

x x x

Sa nutust pole palju võitnud,
mis valla pääseb tagant paisu,
kui oled kõntsaga end köitnud,
siis rahus kannata ta haisu!

x x x

On teadmiste kontrolli kuur
ning oma võimeid hindama me peame.
Siin ilmneb veider kalambuuri –
on tarkus teadmine, kui vähe me teame.

x x x

Et olla tasakaalus iseendaga –
ära kadesta kangemat venda sa:
kui ei suudeta, mida tahetakse,
tuleb tahta, mida suudetakse!

x x x

Jääb kitsarinnalises kitsaks mõni uks,
mille taga laiem silmavaade,
laiarinnalises kõik saab avatuks –
sest lisaks töökusele talle kuulub aade.

x x x

See, kes muusikat ei kuule,
tantsijat peab nõdrameelseks.
Kellel korda ei läe luule,
Goethet ka peab kidakeelseks.

x x x

Meid painab materiaalse elu toime,
mis tühiseks ja maiseks muudab.
Meil ei jätkuks kujutlusevõimet,
et reaalselt mõista, mis meil puudub.

x x x

Kes loobib sõnu, õrnal jääl see astub,
sest tihti nendega ta endal kahju teeb!
Nii sõnad muudab mürskudeks ta enda vastu
ning oma tegudele tõmbab peale vee.

x x x

Kui mingi ummikseis on tekkind antud tasemest
ja puudub arukus meil selles asendis,
mis seda lahendada meil ei lase, sest
probleemi lahendus on teises tasandis.

x x x

Mida suurem on inimlik tarkus,
seda vähem on selle jaoks päid
ning tarkusega kaasas käib kartus,
et inimkõrbes sa üksinda käid.

x x x

Maitsvast gurmaanide köögist
võid rahuga minna ja tukkuda,
kuid tabavast sõnade löögist
võid valusalt suu peale kukkuda.

x x x

Iga toit on väärt oma sööjat
ning lauast minnakse tänades.
Iga löök iseloomustab lööjat
ja tunded lahustuvad sõnades.

x x x

Mõni mees tunneb joomisest uhkust
ning maias ei häbene maiust.
Kui kõnemees on tulvil sõnarohkust,
ei näita see veel silmaringi laiust.

x x x

Ülbus varjab tihti oma nõrkust
ning rumaluse peiteks vaikib ta,
kuid kohe ilmutab ta oma kõrkust,
alaväärsus kui ei lase vaikida.

x x x

Kui mõtted meie jutust kaovad,
siis sõnad välja ei saa suust
ning suured lubadused vaovad,
kui langeks lehed sügispuust.

x x x

Elu tihti peksab liiga tarku,
mõistmata nii mõtteid häid.
Mõistuse toeks tark vajab karku,
ka selleks, et peksta tainapäid.

x x x

Kui tihti see, kel mõistust enam
dispuutides ei ole kenam.
Vaiksemalt tal häälgi kõlab
kui sel, kel tagumik on õlal.

x x x

Targad enamik meist takka järele,
et õiget hetke pole märgand.
Ainult neil ei jõua pärale,
kes ka takka järel pole targad.

x x x

Kes mõtisklenud elu üle jõudetunnil
ning kogu jõust ei püüdnud olla järjel heal,
teab elust palju enam oma mõtte sunnil,
kui see, kes terve elu veetnud püüne peal.

x x x

Ka elutarkusel on algus
ning kõigel oma nimetus:
on õppimine nii kui valgus,
kuid rumalaks jääb pimedus.

x x x

Eestis ajudele kestab äravool,
sest targemaid läheb ära kogu aja.
Me õpetatud päid on vaja igal pool,
ilmselt kodumaal me ajusid ei vaja!?

x x x

Looja lõi meil kätepaari,
et me vastastikku kätleks,
ning mõistuse, et lollpeakari
võiks teeselda, et mõtleb.

x x x

Sel arukus on ikka suurem,
kel elutarkus tallel on.
Mida kõrgem mõistus, seda kurvem
ja andestavam teistel on.

x x x

Rutiinsel argipäevateel
sel mälu värskendamist vajab,
kel Pompej on hästi meeles veel,
kuid Vesuuvile taas kodu rajab.

x x x

Ei õpigi me arukatelt,
sest ikka suhted kõledad:
kui tihti pada sõimab katelt,
kuid ühed mustad mõlemad.

x x x

Keskpärasus on edukas,
sest ta ei sega kedagi,
lollpea nurgas redutab,
kartes teha midagi.

x x x

Kangekaelsus ei ole tahe,
vaid võimete vähesus,
see polekski ju mingi pahe,
kui taga ei redutaks tühisus.

x x x

Kõik me mõtleme rumalaid mõtteid,
mida kuuldavale tuues saab nalja.
Nii targad kui rumalad kannavad neid,
ainult targad ei ütle neid välja.

x x x

Laites agaralt kõiki ja kõike,
siis kaudselt me kiidame endid.
Targa silmis endale me teeme lõike,
sest tema jaoks me hinnaks sendid.

x x x

Lolli inimese laitus võib olla ka kiituseks,
ära seepärast aateid heida veel ahju.
Kui lollidega mäng sul muutub riituseks,
siis tahtmatult teed tarkadele kahju.

x x x

Aru, mis arutust ei hinda,
mõistus, mil kord on vaid laugel
ja kord, mis käib puhtusel pinda –
on elutarkusest ühtviisi kaugel.

x x x

Nõuandest pole palju kasu,
kui nõuandja vajab rahuldust,
kui tema intellekti asub
allapoole arvestust.

x x x

Et vabaneda lollist karjast,
tee selgeks endal lihtne reegel:
jää üksi, lase ruttu varvast
ja seinalt korista ka peegel.

x x x

Mõttel mõtet pole olla liiga lai,
sest paljudele pähe ta ei mahuks.
On õnnelik, kes mõttel pihta sai,
seepärast kirjutangi igaks juhuks.

x x x

On elu enamasti väga kitsi:
ei anna noorust tarkusega koos,
kui targalt tõstad sõpradega pitsi –
veel tahad olla nooruslikult hoos!

x x x

Ainult tark muretseb mõistuse pärast,
sest ka tarkusekünkalt võib kukkuda.
Kes tarkust püüab tühipaljast kärast,
see kohtlaselt võib terve elu tukkuda.

x x x

On loodus eksideski hea,
sest tõus ja mõõn käib kogu aja:
isegi kui sünnitas ta lollpea –
see tähendab, tal oli seda vaja!

x x x

Inimene, olles omadega pigis,
on pigem valmis surema,
kui tarka mõtet laskma ligi
ning probleeme läbi purema.

x x x

Maailma elu nõnda käib,
et rumal liiga kindel endas,
kuid targem kõhklusi on täis –
nii teenibki ta lolli venda.

x x x

Mis rääkimiseks liiga rumal,
sellest laule luuakse,
mida kangem õlles humal,
seda rohkem juuakse!

x x x

Ei loo veel üksik trepiaste ketti,
üksik tarkus rumalana näib,
kuid koos nad moodustavad trepi,
mis edasi viib helgeid päid.

x x x

Varandus on kõige mõttetum ballast,
mida inimkond on eales ihanud.
Kes seda hangib, omab, ilma jääb tast,
see kannatanud, elada ei tihanud.

x x x

Kes liialt klammerdunud teadmistele külge,
sel takistatud tõsiselt on selgusele tee.
Tark tõeliselt on see, kes liigse usu hülgab
ja elus mõtet kaitseb surnud dogma eest.

x x x

On üpris kerge pärga punuda,
kui lillemerel pole otsa ega äärt,
kuid väga palju võib sul aega kuluda,
kuni leiad pea, mis seda pärga väärt.

x x x

Kes meister õigustusi endal leidma,
see meister harva milleski on muus.
Kui enda saamatust pead alatasa peitma,
siis iga toiming sinu jaoks on uus.

x x x

Mõistus on leib, mis toidab,
hea nali tekitab isu.
Kui mõistus sul ihasid võidab,
siis targemaks saanud sa pisut.

x x x

Et mõista elus tavalist,
seks mõistus olgu tavatu:
kui tabad lihtsa asja “kavalust”,
siis on kõik teed sul avatud.

x x x

Laiskus on me keha lollus
ning põhjus, miks me areng seiskus.
Kui napiks jääb sul halli ollust,
siis süüdi selles aru laiskus.

x x x

Suud lollil sulgeda ei ole viisakas,
kuid lubada tal rääkida on julm:
kui sa ei sekkunud, siis hakkas
pihta verbaalne demagoogiline pulm.

x x x

On ilmas kõigel omad mahud,
eriti me hallil ollusel
ja veendudki, kui arutult sa “jahud”,
et piire pole vaid me lollusel.

x x x

Kes midagi ei tea,
see milleski ei kahtle.
Kes pisut rohkem teab,
see rohkemas ka kahtleb.

x x x

Kui näitleja on laval "mage",
siis aplaus ta halvemaks veel teeb:
ta peatselt päris arulage –
võlts endakiitus üle keeb!

x x x

Kui kitse lüpsa tahab loll,
siis teine hoiab sõela all.
Kui eeslil mängult lövi roll,
siis ikka eesli aru tal.

x x x

Nii mõistust kui ka keelt
kasutus vaid teravdab.
Kel roostes keel ja meel,
seda suhtlus elavdab.

x x x

Vaimustusest huilgavad vaid lollid,
targalt ainult nappi kiitust kuuled.
Siin ilmas kõigil täita oma rollid,
kuid kõnekamad kõigest - meie huuled.

x x x

Mõistus otsib, süda leiab üles,
targa mõistus vananedes paraneb,
kuid süda, nii kui beebi ema süles,
jääb lapsemeelseks ka kui vananeb.

x x x

On vähe sellest, kui sa tead,
rakendada teadmisi on vaja!!
Ka tahta vähe on, sa pead
teha suutma kogu eluaja!

x x x

Liigsed sõnad kaotavad mõtte,
kesine mõte laiab sõnades,
viljaka mõtte saab kuulaja kätte,
tarkus küpseb mõtte eest tänades.

x x x

Kui mõistus piisavalt sul vahe,
siis kerge küünikuks end muuta.
Kui selleks saada puudub tahe,
pead targalt elada sa suutma.

x x x

Kes lollust poleks elus teinud mõnda?
Võid parandada seda ometi.
Kui lollust räägid sa, siis alati on nõnda,
et külge saad sa lolli mehe ameti!

ARMASTUS

x x x

Kui katkeb erootikauni,
ma pahuralt peale vean teki.
Tahaks vaadata lõpuni, kuni
suhu saaks tõelise meki.

x x x

Kui liigselt kirev tõine melu,
siis kannatab me armuelu,
seetõttu lasen enda ligi
vaid tõelist armastuse higi!

x x x

Täis kiusatusi ilmad-maad ja
kirgi tallele ei panda,
et kiusatusest jagu saada,
tuleb talle järgi anda.

x x x

Soojal kevadkuul sind hurmab kaunis neid
ja südames sul süttib esimene arm.
Kui püsima see jääb kui kordumatu leid,
siis surematu ta, kuis poleks elu karm.

x x x

Me sajand küüniliselt karm,
on kõigel hind ja kõikjal seinad!
Kus hulluksajav neiu arm?
Kus meelimatvalt värsked heinad?

x x x

Armastus meid tihti enda alla matab,
kuid ilma temata on elu üldse kole.
Kel on, selt mõistuse ta võtab
ja annab neile, kellel seda pole.

x x x

Meil üks on keha, üks on tahe,
me vaim on virge, kõikjal valgus:
kahe ühte põimund keha vahel
süttib peatselt uue elu algus!

x x x

Armunutel alati kuumad on ilmad,
sest avastusrõõmus me armastus põleb:
sütitab südamed, avab ka silmad –
läheb nägijana arm, kuigi pimedalt tuleb!

x x x

On öö nii soe, ja pimedus, ning meri,
su kõrval piiga noor ja kõik on sedasi.
Kui jätkuvalt sul vemmeldamas veri,
peab juhtuma ka see, mis – nõnda edasi!

x x x

On kesköö tund ja meie kahekesi.
Ma vaatan sinu õndsat und:
sa magad nüüd ja sinus minu seeme
on peagi juba pojaks viljastund.

x x x

Kes suudaks mõõta seda valu,
mis kallitele teeme me.
Kui armastad, siis tea ja talu,
et ise talle haiget teed!

x x x

Arm üksiolekust saab mõnu,
kui stepis üksi kasvav puu,
kirk tõeline ei vaja sõnu
ning voodis hätta jääb kuldsuu.

x x x

Kui loodust vulisemas kuuled
ja kevadhurma hingab maa,
on kohutavalt kahju mul, et
heita kahte voodisse ei saa.

x x x

Mis sest, et sinu elu taliharjal,
maailmas naised ikka saavad emaks,
sa jälle kuuled neitsilikku karjet,
mis peatselt saanud naise omaks.

x x x

Armastus on mõnes mõttes lavastus:
tihti soovile ei järgne kindlat jaatust
ning võimalustele on jäetud avatus,
kus vaheaeg on tähtsam veel kui vaatus.

x x x

Pea kuivab pisar, vaibub jutt,
kui uus on jälle armastus,
mida trööstitum on lese nutt,
seda magusam on lohutus.

x x x

Raskeil ajahetkil rohkeil
on armastusel sama viis:
armunute kuumi ohkeid
ka taeva poole tõuseb siis.

x x x

Kui kevadpäike murdnud taliharja
ja aiad pillavalt on õisi täis,
sel neiul juba küpsemas on marjad,
kes kevadhurmas tihti aias käis.

x x x

On see vist siiski üsna väike patuke,
kui näen ma oma aias tõsist meest.
Ka kõrval aias künnab õige natuke,
nii avitab ta hädas naabrimeest.

x x x

Kui oma kirele sa suudad vastu panna,
ei tähenda see veel su tahte tugevust.
Ka kiitlemiseks see ei põhjust anna:
lihtsalt kirm ei näidanud veel oma vägevust!

PEREKOND

x x x

Kui arutleda päris kainelt,
et miks on perel lõhe sees?
Sest naises ärganud on naine
ja mehes magama jäi mees.

x x x

Kui perekonnas pole rahu
ja sõnaõigust liialt naisel,
siis nekroloogi alles mahub
kahetsus, kui lõpp on maisel.

x x x

Kui kooselu põrguks me muudame,
siis veel ka soola haavale lisame.
Hea, kui naerda siinjuures suudame
oma valu ja pisaraid ise me!

x x x

Kiitke, naised, oma mehi:
sest mees võib lihtsa kiidu eest
taevast tuua taevakehi
ja tolmu pühib pliidi eest!

x x x

Õnneliku kooselu alguseks
end naine altarile ehib just.
Et olla mehele toeks ja valguseks,
tal palju peab jätkuma mehisust.

x x x

Te lastel vabalt joosta laske,
siis nad kunstnikud on kõigis maades,
kuid aja möödudes on raske
jääda kunstnikuks täiskasvanuks saades.

x x x

Vallaline naistest enam teab kui naisemees,
on tema teadmised kolleegist palju ees.
Kui poleks ta siin nii kui kala vees,
oleks samuti ta kaelapidi sees.

x x x

Kui Jumal võttis meest kord luua,
siis ka eeslit teha paslik näis,
et kergem võrdluseks tal tuua,
kui ise eesli kõrval käib.

x x x

Mees on lollpea, jõhkard, lihtsalt saast,
ei teagi, kuis peaks käituma.
Et see kõik sulle selgeks saaks,
sa peaksid lihtsalt naituma.

x x x

Looja naisele on andnud
omaduse nägu muuta:
kui lambu majja oled kandnud,
pead emahunti kanda suutma!

x x x

Et ikka kestaks inimsugu,
on Jumal luband naise võtta.
Et mees ka võõrastest peaks lugu,
on Saatan valand neisse mett ta.

x x x

Mu nägu särab puhtast rõõmust
ja häda pole midagi.
Ma sõrmes kannan kihlasõrmust,
kuid kael mul tunneb sedagi!

x x x

On abielu karm teater,
kus sisse minnes suur on õnn,
kuid kahjuks nõnda kõik on seatud,
et väljaminek raske on!

x x x

Kui abikaasad vastastikku
on tüdind lähedustest harvist,
kirk meenutab neil tuletikku,
mis süttib ainult võõrast karbist.

x x x

Me armastusse kõik ükshaaval
upume, kui puuduks tahe.
Pea tahaks olla vaba traavel
ning põgeneda aiste vahelt.

x x x

Kui naine oma meest surub alla
ning võimutseb kodus kogu väest,
siis peale võib saada tal talla,
kuid õnn ammu pagenud käest.

x x x

Kui peres käsikähmlus käib,
nii üks kui teine valjult praalib,
siis pahatihti mulle näib,
et mõistust seavad genitaalid.

x x x

Kui juba sarvekandjaks said
ja lõppu pole favoriidiparvedele,
siis nõrku kabjahoope jagad vaid
sa pühas vihas oma sarvedele.

x x x

Kas suurtes linnades või paikselts,
kui teeks nad lihtsat rahvasporti,
pered lapsi teevad vaikselt,
et kohe saata neid eksporti.

x x x

Kelle perre tuli tubli koduväi,
sai teiste juurde lisaks ühe poja.
Kes aga lolli tütre mehe sai,
see tütre alatiseks kaotas isakojast.

NAINE

x x x

On naine ilmas üsna maine,
üks paradoksiga tal tase:
et elu annab meile naine,
kuid hiljem elada ei lase.

x x x

Öö pimedus ja päeva valgus
naises vaheldub kui tormav meri:
mida rohkem Jumalikku algust,
seda paksem Saatanast on veri.

x x x

Naised käivad nii kui tuusad –
meestel kinni jäämas hing,
endil nõnda laiad puusad,
kuid nii kitsas silmaring.

x x x

Jumal töö seal võttis ette,
et luua naise sugupuu,
Aadamalt sai ribi kätte,
mis ainus ajuvaba luu.

x x x

On tüdrukutel ununud moraal,
kohtavad kui mõnda rikast meest,
nad võlgu riituvad justkui välismaal,
kuid lahti riituvad sularaha eest.

x x x

Kui naise südant tahad võita
ja seda köitnud pole jutul õrnal,
siis tasub vaid ta jalge ette heita,
kui, ohkab kord, ja ongi sinu kõrval.

x x x

Mu sõber üsna noores eas
nii harva puhus oma sarve,
et peagi nägi isiklikus peas
teiste poolt trofeedeks saadud sarvi.

x x x

Kui armu õhkub naise suult,
siis kaineks jää ja pähe tao sa,
et Eeva paradiisipuult
õuna ära sõi koos maoga.

x x x

Mida magusam on sinu jutt
ning vürtsikam ta varjus sisu,
seda suurem neidudel on rutt
seljast heita seelikud on isu.

x x x

Pead aja lööke kandma karme,
mõnd võõrutab ka eluisust:
aeg julmalt muudab naiste vorme
ja tühjaks jätab mehed sisust.

x x x

On naisi, kel kõigeks korraga mahti:
ta sinuga ennem ei patusta,
– end ise hoolega nõõpides lahti –,
kuni eilset õhtut ümber ei jutusta!

x x x

Naine riietab end milleks?
Et hoobelda võiks sellega?
Ei! On iga riie seljas selleks,
et teaks, kuis on ta selleta!

x x x

Kadunud endine sära su poosilt,
ka pilgus pole kunagist sarmi,
sest lennanud on õied kaunilt roosilt,
paljastades okkai varred karmid.

x x x

On kuulda naiste kaebeid valje,
et enam kuskil pole santsu,
see-eest varem graatsiline talje
lööb nüüd uhket kõhutantsu.

x x x

Naine naerab, millal võib
ja nutab siis, kui tahab,
neil süda ees ja taga käib,
ka peas see leidnud koha.

x x x

Mees andestab ja unustab,
naine - ainult andestab,
mees tulevikku panustab,
naist võttes kaasa endaga.

x x x

Naine mehega on ühes ühte meelt
ja samamoodi talle ütleb vaist:
truud sõpra kes neist otsib eluteelt,
siis mõlemad ei usalda nad naist!

x x x

Kui vigu tütarlapse kohta tahad teada,
siis sõbrannadele teda kiida heldelt,
kohe teada saad, kui halb või hea ta:
teavet jagatakse mitte väga pelgalt.

x x x

Kena naine hellitab su silmi:
ta asjaks saab sul kallimaks,
hea naine südameilt viib murepilvi,
muutub hinge rikkusele allikaks.

x x x

Kui juhtida sa suudad naist,
ka riigiga toime siis tuled!
Kuid siiski sulle ütleb vaist,
et jännis mõlemaga oled.

SÕPRUS

x x x

Ära karda sa vaenlast, vaid sõpra.
Vaenlane üles võib lüüa sul larfi,
kuid sõber toob koju veel tõpra,
kes aitab tal teha sul sarvi!

x x x

Kui ristame sõbraga põhimõtted
ja ideid talle annan ma laenuks,
pea alati sünnivad alatud võtted
ja tulemiks saame me vaenu.

x x x

Et sõbrad tunneksid su sooja,
elama pead täiel pingel,
ei keegi tea, mil kõige Looja
lahutab me kehast hinge.

x x x

Muutuda ei suuda keegi,
kuid paremaks võib saada igaüks.
Siinjuures aidata võib seegi,
kui sõpruse sead esmaseks.

x x x

Kui olen ma õnnelik praegu,
sõber tundma saab õppida mind.
Kui elan ma õnnetuid aegu,
siis kohe tean, sõbral mis hind.

x x x

Tõde ohtlik on varjata sõprade eest,
kui tahad neil puistata hinge.
Veel ohtlikum kõik välja öelda enda seest,
– lööb mõra sõprusesse, tekitab ka pinge.

x x x

Jumal sugulased kingib meile.
Kuid, Jumalale tänu, me
ise sõpru eluteile
omatahtsi valime.

x x x

Sõber väikse aruga
on ühtemoodi karuga,
kui kärbest tapab sinu eest,
ta hullem targast vaenlasest.

x x x

Sõpra valid kui arbuusi.
Kui tõelist leida tahad sa,
siis võtadki sa järjest uusi,
kui õnne on, siis leiad ka.

x x x

Ilmas elama pead nii,
et sõbrad ei saaks vaenlasteks,
kuid parem veelgi on sul siis,
kui vaenlased saad sõpradeks.

x x x

Kui kass koeraga sul äkki
ühte jalga astub,
siis oodata sul “käksi”:
neil liit su koka vastu!

x x x

Kui sõprus sünnib veiniklaasi taga,
siis mööduv ta, kui veinist saadud uim
ja hommikul, kui oled välja magand,
sa üksi endiselt ning vaim on sama tuim.

x x x

Tahab saatus hell me vastu olla vaid
ja kinkida meil õnne helgemat,
siis kaaslasi meil annab ustavaid,
kel sõprustunded taevasinast selgemad.

x x x

Sõprus olla võib ka sama kirklik
ja põletav, kui armastuse leek.
Ta mööduv ka, kui armutuli arglik
ning ainult südamele haiget teeb.

x x x

Kui ustav sõber suudad olla ise,
siis sõbrad truud sind peagi leidvad üles
ning sõprustunde leiad hingelise,
mis terve elu kanda võib sind süles.

TÕDE JA VALE

x x x

Inimene, minnes oma teel,
võib komistada päristõele vahel!
Kuid ometi ei tähenda see veel,
et lõppeks tema eksimuste ahel.

x x x

Elu põhitõdede puutumatus
on lakkamatu kahtluse mõte.
Plebeile on lähedasem muutumatus,
poeedile – stabiilsete muutuste võte.

x x x

Tõde ja vale – kaks kaksikut õde,
kes pidevalt kaksiti võistlevad.
Pole hullemat valet, kui tõde,
mida kuulajad valesti mõistavad.

x x x

Tõdegi võib olla pinnuks silmas
ja õnnes võid sa rahu kaotada.
Ka õnnes õnnetus võib olla selles ilmas
ning tõde aitab valet laotada.

x x x

On kulumisekindlad käibetõed,
kuid valel jälle muutlik pale.
Nad üksteist toetavad kui kaksikõed –
nii ühest kui ka teisest meel on hale.

x x x

Argpüks ihkab ohutust,
ihnur – kasulikku lõiget,
ametnik – populistlikku vahutust,
südametunnistus otsib, mis õige!
Kui lõppeb pimeduse kõrvalpõige,
peab igaüks valima selle, mis õige!

x x x

Selle tõe, mis muudab meid vabaks,
tahab enamik eemale suunata.
Kui me avaks vaid silmad ja tabaks,
et just seda meil vaja on kuulata!

x x x

Vale rännanud on läbi pool maailma,
kuni tõde alles kingi jalga seab.
Kui vale piisavalt sul paistab silma,
siis pole ime – teda õigeks pead!

x x x

Mõõk teenida võib õigust kui ka vägivalda
ja olla põhjuseks nii rõõmule kui valule.
Me väga tihti oodata ei malda,
kuni tema abil õiglus seataks jalule.

x x x

Ei tõeni jõua ükski tee,
kui puudub töökus, usk ja hool,
sest õigus pole meie sees,
vaid hoopiski meist väljaspool.

x x x

Ei kahtlusteks kellelki küsi me luba,
kui ees ootab veendumus-sadam.
Õunas kahtluseussike pesitses juba,
kui seda hammustas esiisa Aadam.

x x x

Kui mõni julgenud on tõe eest seista tahta
ning ohverdanud kõik ta oma saatuselt,
igal raamatul siis selle mehe kohta
eessõna kirjutatud on Pilatuselt.

x x x

Kui soojendad end vale valgel,
tea: jalad lühikesed sel.
Parem häbipuna palgel,
kui häbiplekk su südamel.

x x x

Kui kahtled, räägi alati tõtt,
siis avatud kõikjal su tulek,
ning varsti veendud ka ise, et
tõe ilusaim ehe on alastiolek!

x x x

Vale häbistab, sest rahva needus tal,
kuid eksimus – ei mitte kunagi.
Vale kasvab veeredes kui lumepall,
eksinule andustus on nii kui tunagi.

x x x

Nii teadusel kui usul sama tee,
neid ühendamas üks ideoloogia:
on saavutatud võim ja raha see,
mis paika paneb nende demagoogia.

x x x

Tõde alati on elanud me ilmas,
vale tootmisega näevad vaeva riigid.
Tõde valgusena paistab meile silma,
siis kui ta valega on ristand oma piigid.

x x x

Eksitust ja valet kergem meil on leida,
sest mõlemil neil koht on pealispinnal,
kuid tõde sügavale ennast peidab,
ta leidmiseks pead maksma kõrge hinna.

x x x

On vabadus ja tõde helged selletõttu,
et võideldes sa nende eest või vastu,
sa ikka teenid tänus vastuvõtu
ning nendega ka ühte jalga astud.

x x x

Tõde kaitseb ennast kerge vaevaga
just siis, kui vale räigelt vastu hakkab:
on tõde peagi pilvitu ja selge taevaga,
kuid julma vale vastupanu lakkab.

HEA JA HALB

x x x

On segi hea ja halva teed,
see piir on uhut vetega,
et isegi kui head sa teed,
võib-olla määndund kätega.

x x x

On headus igavalt ja pikalt
häbelikult kinni normis,
kuid kurjus mahlakalt ja rikkalt
hambaid näitab kõrgest tornist.

x x x

Elades elu pole vaja pürgida.
Loodus ise kõike käivitab,
sest kurjus iseenda mürgiga
end peagi täielikult hävitab!

x x x

Mida ülevam ja suurem
on idee, mil kõrval tees,
seda suurem oht, et tal on juured,
mis võivad olla sita sees.

x x x

Olla terviku jagamise juures!
Mis saamata, ajab meid närvi.
Osa ei ole tervikust suurem,
kuid ometi annab tal värvi.

x x x

Hing üpris kergesti saab täis,
kuid tasku mitte kunagi.
Hing vahel siiski leebe näib,
kuid ahnus nii kui tunagi.

x x x

On agressiivsed progressistid,
sest kõikjal laamendab ekstsess,
mida suuremad intressid,
seda koledam progress.

x x x

Kel süda ja mõtted on tihti apaatsed,
ning tundub, et kõikjal nad reedetud,
siis lähemale tulles sa veendud ja vaatad,
et vaestel ka munad on keedetud.

x x x

Kui tihti pimedus ja valgus
nii käsikäes ja mestis on,
ka Saatan Jumala ees palge
kaasautor, sõber, kompanjon.

x x x

Kurjus oskuslikult tõstab oma hinda,
et võrgutada meid ta suudaks vaid,
kuid hiljem julmalt käib sul pinda
ning oma tahte teostab sedamaid.

x x x

Tahad teha head, siis teadma pead,
et moraali aluseks on tahe
täisväärtuslikku teha head
ja vabaduses seda teha.

x x x

Ei valguse ja varjudeta saa,
kui inimene oma elu seab:
halb pimedamaks muudab ilmamaa,
kuid valgemaks teeb iga tegu hea.

x x x

Kui inimesed hakkavad
looma sisepingeid,
siis lapsed potti kakavad,
kuid suureks saades - hinge!

x x x

Et armastada inimlikku headust,
on vaja kogu südamest
vihata kurjust kui riiklikku seadust,
mis Eestis on väljunud raamidest.

x x x

Inimene ennast kiidab suuga,
ette seades oma parema palge,
sarnanedes mõnevõrra Kuuga,
mis ei näita oma varjatud külge.

x x x

On üpris kerge olla hea,
kui keegi meid ei sega seda olemast.
Kui heateo nimel võitlema sa pead,
siis üllad teod on rasked tulema.

x x x

Parem teenete eest mitte saada,
kui teenimatult tänu võtta.
On parem teenitust sul ilma jääda,
kui karjas saada hõbeseekel kätte.

x x x

On tihti parem olla päris üksinda,
end hoides eemale nii halvast seegist.
Parem haiget saada väikse tulega,
ära põleda kui suure tule leegist.

x x x

On parem alati sul mõista vähem,
kui mõista valesti, mis kaunilt öeldud on.
Ka kümme korda petetult sul inimene lähem,
kui armsat korra mõistmata, mis mõeldud on.

x x x

Heateole alati on lahke vastuvõtt,
meri tagasi ei lükka ühtki oja,
kui raskustes sa tundnud sõbra kätt,
siis avad teistele ka omaenda koja.

ELAMUS JA KINGITUS

x x x

Me tihti silme ette toome
kauged maad, eksootilised retked,
kuigi suurima elamuse saame
me kõige vaiksemast hetkest.

x x x

Kallimat ei ole andi,
kui aeg, mis kingituseks pandi.
Kus saaja võib ka asuda –
ta ei suuda iial tasuda!

x x x

Ülistades süнди ja agooniat
ning kõike, mis on nende vahel,
poet, et leida täit harmooniat,
on ise rindesõdur vahel.

x x x

Eks ole ennekuulmata,
et poeesial ei ole hurma,
kuid see, mis jäänud laulmata,
jäägitult kaob peale surma.

x x x

Ma mõistan selgelt selles elus
eelarvamusse tardumata,
et hetk on mitte ainult ilus,
vaid olnud on ta kordumatu.

x x x

Kui vaeva sinu silmad näevad
ja murel pole otsa-äärt,
siis tea, et olemas on päevad,
mis tihti tervet elu väärt.

x x x

Meile meeldivad alati need,
kes vaimustuvad meist,
kuid see ükskõikseks teeb,
kes vaimustab kedagi teist.

x x x

Valguses ei mõtle keegi pimedusest,
õnnes õnnetusest, külluses vaesusest,
kuid pimedas mõtleme valgusest,
õnnetuses õnnest ja vaesuses küllusest.

x x x

On tagasihoidlik kergem olla sellel,
kes elus midagi on suutnud ära teha,
kui oma võimetest lobisejal, kellel
oma saavutustest und vaid tulnud näha.

x x x

Ei loe me inimese aastaid,
kui lugemist tal mõnda veel,
hea tahe usalduse taastab,
läheb suhtlemiseks valla keel.

x x x

On inimese osaks sündimine, elu, surm.
Sündimist ei mäleta, surres mitmed kannatavad,
paljudel jääb nägemata tõsielu hurm,
sest elamast nad elu lihtsalt unustavad.

x x x

Me lõbujanulisel ajal
meelelahutus on nende õnn,
kel võimet pole ega vaja
mõtelda, mis raske on!

x x x

On mõte nähtamatu loodus,
loodus – nähtavaks saand mõte.
Kui mõtlemiseks aeg on soodus,
siis pliiats ruttu kätte võta!

x x x

Ainult midagi kallist kaotades
me tunnetame selle puudust,
suurte õnnetuste uksi paotades
muutub väärtuseks kaotuste suurus.

x x x

Mehe soove juhivad vaist:
on mängu, ohte elu eest!
Seepärast vajabki ta naist –
üht ohtlikumat lelust.

LOOTUS JA SOOVID

x x x

Kes pole kunagi lootnud,
ei tunne ka meeleheidet.
Kes pole kunagi tootnud,
ei tea, mis rikkus tas peidet.

x x x

Kui rahulikult näeme und
või vaikselt istume kui hauas,
nii võibki meie tähetund
käest libiseda lõunalauas.

x x x

Kui kergelt täituvad me soovid,
siis kiirelt paljunevad nad,
ei märkagi, kui jälle proovid
ning järjest rohkem tahad sa.

x x x

On pessimistil ikka matus,
mis näha palja silmaga,
kui igavesti katki katus,
mis tilgub iga ilmaga.

x x x

Mu tulevik ei häiri mind
ja mureks põhjust ka ei näe.
Must päev kui kummitamas sind –
siis mustaks muutub iga päev.

x x x

Nii sügav on Looduse ime,
mis Looja on meieni toond,
matereria mõttest sai nime,
aga mõte – vaid mateeria foon!

x x x

Me noorusaastatel täis lootust
täispurjes torne trotsimas,
sind koju jõudes vastu ootust
näen ikka sihti otsimas.

x x x

Vaimselt vägistab poeet seal ennast,
kohal paberi ta kuuleb ohkeid:
“Sügavamalt, palun, vennas!”
Kuid ta saab teha ainult rohkem!

x x x

Nii võõras kõik on ümberringi,
elada ei saa, kuis oli varem.
Ma oma lähedasi vajan hingi,
nad nüüd on välismaal, kus elu parem.

x x x

Armastan ma oma isamaad,
kuid armastus on tihti seotud valudega,
sest petab isamaa mind nii kuis saab
vabaduse kao ja söötijäetud taludega.

x x x

Kui soovime stabiilsust,
peame muutma end.
Kui näeme ees seniilsust,
on lõppenud me lend.

x x x

Soov ühiskonda terveks teha suur,
seks vaja julgust tunnistada tõde,
et toimiks tabude süsteem ja seesmine kultuur,
mis roogiks kõikjalt küünikute ülbust, ahnet nõge.

x x x

On unelmad armunuil hüüdmiseks,
kui vaikimast lakanud arm.
Ideaalid on sündinud püüdmiseks,
kättesaamiseks elu vaid karm.

x x x

Elu mõtte saad kaotada käest,
kui selle sa kunagi leidnud,
kui sukeldud ellu, siis näed,
mis põhja ta omale peitnud!

x x x

Maailma Looja võimel pole otsa ega äärt,
inimesel tarkust pole teda tõestada:
kui suudaks ta, siis poleks Looja väärt,
et terve inimkond võiks teda uskuda.

x x x

Elu pikemaks see endal teeb,
kes suudab end tal pühendada.
Siin ainus saladus on see,
et teda mitte lühendada.

x x x

Sa hasartmängu lauas pole sina ise:
sul mängukires käsi väriseb,
siis täringutega on parim vise,
kui ära viskaksid nad päriselt!

x x x

Elu nooruses meid kutsub väga mesiselt,
kuid kaasa minnes suure ilma meluga,
te ärge võtke elu liiga tõsiselt,
sest elust pääsenud ei ole keegi eluga.

x x x

Mõista, mis õiglane, tunda, mis ilus,
tahta, mis hea ja halvast on südamel valus.
Kui seda sa tabanud elatud elus,
siis mõistad sa tõesti, mis elule alus!

x x x

Kui sa vaimustuses ühel päeval ärkad
ja kuuled muusikat, kuid mitte tapvat kära,
näed, siiras rõõm on lõbu asemel ja märkad,
kuis hinge rikkus raha põland ära,
et reaalne töö on sahkerduste asemel
ning jälle rütellikkus, uhkus ehib meest,
ka armastus käib ehtsa tunde tasemel
ning rahvas müürina on seismas riigi eest,
siis su unistus on teinud sügavküundi,
ja vaimusilmas näed sa tuleviku sündi.

MINEVIK JA TULEVIK

x x x

Masinad löi kõigeks lähiminevik,
meid kiirus-sajand käimast võõrutas.
Mis hirmsat toob meil lähitulevik,
kui mõtte-sajand kõrval kõõrutab?

x x x

Meil minevikus kõik niisama käis:
ükski õhtusöök ei olnud isukam,
ainult minevikus tulevik meil näis
lootustandvam, helgem, sisukam.

x x x

Mul meeles noored koolivennad,
neil käe all mängis iga pill,
nüüd soliidsed nad kui palvevennad,
kel kasvab kõht ja närbub till.

x x x

On Looja käsi väga karm:
saab tüse isand poisiklutist,
ka neidudele puudub arm,
neist peagi saavad paksud mutid!

x x x

Pole saatus see, et oma häda teame:
kuis vohab küünikute klann,
vaid see, et enda järel veame
oma lapsi, kes me saatus on.

x x x

Võib saatus muuta elu meil,
kui näeb me leeki põlemas.
Juhus tule süüdata võib neil,
kel säde juba olemas.

x x x

Inimese elulugu puutudes
sa avastad, et muutud säilides
ning inimsugu jätkad muutudes
maailma tasakaalu juures näilises.

x x x

Inimloom, veel tunne rõõmu raiskamisest,
kiirusta, sest pea kõik otsa saab.
Saa kaifi saasta atmosfääri paiskamisest,
kuni kõik ressursid ammendatud Maal.

x x x

Eesti elu stsenaarium on lihtne, kuid julm:
juba läinud riigi vara, riigi piir, majandusstruktuur,
kui kestaks purjus likvidaatorite pulm –
kaob oma raha, oma keel, identiteet, kultuur.

x x x

On süvenemas demograafiline kriis
ja üha harvemini perre sünnib laps.
Kui juba toimib rahva autogenotsiid,
siis on diagnoosiks “progresseeruv kollaps”.

x x x

Ees poeet peab käima oma ajast,
et sammu astuks tulevikuga,
sest oma aja rahutust tal vaja
tulevikku viia olevikuga.

x x x

Kui oma rahvaga koos kodus oled sa,
siis nendega on sul nii minevik kui tulevik.
Kui võõrsil pead sa leiba teenima,
siis olla sinu päralt saab vaid olevik.

x x x

Kerge näha on, kuid ette näha – raske,
nii kahjuks tõdema peab mõni riigimees.
Te rahvast rohkem otsustama laske,
siis sihid selgemaks saab silme ees.

x x x

Kui minevikust saame toetust,
siis ärevaks teeb tulevik.
Riik leinab vabaduse kaotust,
sest käest libisenud olevik.

x x x

Iga olevikus tehtud tegu
mõjutab me tulevikku.
Ka tegemata teol on nägu –
see mürgitab me olevikku!

ÕNN

x x x

Kui oled kaelani vajunud sohu
ja kuskilt pole loota sul kaitset,
võttes end kokku ja väärates ohud,
siis tunned alles tõelist õnnemaitset.

x x x

Õnn on see, kui eredaid kiiri
suudad saata oma vaimult ja kehalt,
õnn on tunda oma võimete piiri,
mis jäetud meil Looja ja looduse teha.

x x x

Kui armsa inimese kaissu poen,
siis õnnelikke tunde ma ei loe.
On kahju mul, kui olen ärganud,
et õnneaega piisavalt ei märganud.

x x x

Rõõm kui särasilmne piiga,
lootusel on kerge samm,
usk on kergemeelne liiga,
kuid õnn on kõigest ülevam.

x x x

Mul aastatega saanud üsna selgeks,
et ühisõnn ei köida igat meest.
On maailm ebatäiuslik nii helgelt,
et hoiaks Jumal täiusliku eest.

x x x

On õnnelikum igaüks,
kes jääda suudab iseendaks,
kui teiste tahte all argpüks,
kes kasvõi kohe Kuule lendaks.

x x x

Õnne võimatu on tunda üksi olles
või erakluse argipäevas hallis.
Õnn tõeline on kaugelt koju tulles,
kui rõõmusära peegeldub su kallilt.

x x x

Õnn on hinge pärusmaa,
mil allikaks on andumus,
ei kirg sul anda seda saa,
vaid armastus ja kiindumus.

x x x

Õnne vajame kui päikest.
Et tunda tema tõelist sära,
läheb lisaks vaja varju väikest,
– ei õnn siis iial lähe ära!

x x x

Õnn igaühe uksele kord pörutab,
kuid kõik ei kuule selle koputust,
enamikku sellel ajal kõrtsituba erutab,
sest kuivav kurk neil vajab loputust.

x x x

Rikkusest kui õnne otsib keegi
ja luksusliku elu kärast,
ta võtaks justkui tuhmi küünlaleegi,
end ilma jättes suvepäikse särast.

x x x

Armastus kui kassipoeg, sündides on pime,
kui maailma avastamas ainult hellad käed.
Vaid abielus olles sünnib nägemise ime:
kui hellus säilinud, siis tõelist õnne näed!

x x x

Käib armastuse järel abielu
kui suits, mis tõuseb suurest tulest.
On esimene – meeldiv ühislelu,
teine – püsiv õnn, mis tasapisi tuleb.

x x x

On kõigist õnnelikust õnnelikum see,
kes suudab pühenduda täie pingega
ning teisi oma õnnes õnnelikuks teeb
ja elu armastuses elab kogu hingega.

x x x

Rumal otsib õnne kaugelt maalt
ning seda jahtides ta kaotab hingerahu.
Tark leiab õnne üles koduraalt,
sest teab, et see su tuppa ära mahub!

SÜDAMETUNNISTUS

x x x

Kui südametunnistus vaikib, ei näri,
ära sõprade hoiatust põlga
ning ära ka liialt sa päri,
miks surra võib peagi ta nälga.

x x x

Ei me riigis keegi sure,
hädas näeb kui naabrimeest.
Mis korda läeb tal võõras mure –
neid endal mitme mehe eest.

x x x

Kui ametnikul au ja häbi ära,
ta ette võtab teatud ponnistust:
mitte tegemaks suuremat kära,
et ei ärataks südametunnistust.

x x x

Kongressid käivad nii mis kole:
on süüdlastele kokkuhõik,
kuid süüdlasi maailmas pole,
sest süüdlased me kokku kõik.

x x x

Inimene olema peaks oma tahte peremees,
ei midagi me nõrkus siis meilt nori,
ei häbenema peaks ka ükski mees
olla oma südametunnistuse ori.

x x x

Kui tahad kuulda, mida süda kõneleb,
pead vaikseks tegema kõik enda ümber, sees,
siis aru saad, kas rahul ta või sõneleb –
olnud sa kas õiglane või kasuahne mees!

x x x

Me selleks küllalt tugevad,
et kanda võõrast muret,
kuid pole poolt nii vägevad,
kui enda häda pureb.

SURM

x x x

Kas elatud elu sai õigelt või vääralt,
lõpuks oled ikkagi väeti ja kõbi.
Siis alles mõistad sa täiel määral,
et elu on sündinud surmatõbi.

x x x

Meil kõigil kätte jõuab eluõhtu
ning jalg veel viimast sammu astub,
seni surma vastu pole leitud rohtu –
tundmatuse vahetame unustuse vastu.

x x x

Kui tihti sünnile pannakse lootusi!
Hiljem mitmedki silmad on pisaraist märjad,
sest täitnud me pole nende ootusi!
Siiski lõpuks kõigile pannakse pärjad.

x x x

Tundes lõpmatusse sammuvat endit,
teades saabumas vaikuse hetke,
näen kõikumast lakanud pendlist
sinu südames lõppenud retke.

x x x

Ma jälle seisan noruspäi,
sest lahkuma pean sõbrast heast.
Gurmaanlik surma maitse näib,
et valib parimad me seast.

x x x

Sa tunnistad, et sinu tõine panus
sul au ja kuulsust elusalt ei toogi,
kuid meeldib kiitus, nii sa selle janus,
et meelsasti loeks oma nekroloogi!

x x x

Pole üldse tähtis, kus sa sured,
kuid sünnib see vist üsna varsti:
sind halvaloomuline elu pureb
ja raviga ei tule toime arstid.

x x x

Mees kergemeelne arvab, et ta teab,
kuid tegelikult usub teadusdogmasid,
et elu lõppeb surmaga, seepärast tema peab
eluajal täitma usu paradigmasid.

x x x

Kes endal seadnud surematud aated,
kindlasti see omal ajal sureb,
kel ainult lõbule ja rikkusele vaated,
seda surmahirmgi enneaegselt pureb.

x x x

Kõik lahkunud on elus senikaua,
kuni mälestus neist elab elavates,
kuid unustus on mõnele, kui leiaks teise haa,
ta sooviks järelhüüdu sõnul kõlavates.

ALTER EGO

x x x

Võib-olla olen elanud kui diletant,
kuid diktaadile polnud ma aldis,
ka kirja pandult pole see diktant,
vaid see, mis südamele meeldis.

x x x

Kuni raamatutest elumõtet
püüdsin päeval tikutulega,
nüüd kasutan ma lihtsat võtet –
ise kirjutan ta sulega.

x x x

Juhtus, et ma elu mõtte
sain kätte üpris hilja just,
kui leidsin äkki edu võtme,
siis kuidagi ei leidnud ust.

x x x

Kahju kaotustest ja lahusolust,
kuid ometi ei kahetse ma tõest!
Kui komistades, vaevalt hinges valust,
ma oma tuleviku lasksin käest.

x x x

Ma kaaslastele lihtne, abivalmis,
mus pole viha ega kavalust,
kuid riiki sarjan sapisena salmis
ja julmalt peksan selle nurjatust.

x x x

Mu anded ja töökus ning hoolikas püüd
võinuks ilusat teha karjääri,
kuid mu isepäisus kannab selles "süüd",
et kõrge koht nüüd minu nime määri!

x x x

Minu meelest oleks ikkagi rumal,
kui tühja taskut ma vaatan,
teha rahast endale Jumal,
et kiusaks ta mind siis kui Saatan!

x x x

Ma pigem avan oma mõistuse imele
ning lasen seal fantaasial kulgeda,
kui tardunud arvamust oma nimele
lisades, luban loova mõistuse sulgeda.

x x x

Nõrkuski võib osutuda jõuks,
mis väärab tugevat ta oma rammu naal.
Mina siiski olen võtnud nõuks,
et tasakaal on hinge parim kaal.

x x x

Mu mõistus hästi südant teenib:
kui vaja, maha jahutab,
mind tihti mõttega ta trennib –
veel rohkem süda mahutab!

x x x

Võin töötada üpriski julgelt,
et kartma ma löönud veel pole,
ega vabandust palu ka hulgalt,
kui tõde ma puutunud olen.

x x x

Kogu elu olen tahtnud ma rännata,
ka kadestanud selletõttu mõnda meest,
kuid paigal ma, sest mu õnnetäht hännata
võib tõusta ega leiaks mind eest.

x x x

Üht unistust ma hoian selleks puhuks,
kui matslusel ei ole enam otsa ega äärt
ning tuleriidad jälle raamatutel ohuks,
et minu raamatki saaks tulesurma väärt!

x x x

Kuhu minna siis, kui sulgund silm?
Ma Jumalaga nõu pean kõrges:
on taevas kindlalt parem ilm,
kuid seltskond lõbusam vist põrgus.

x x x

On aeg! Pea saamas must eikeegi
ja minu elu lehekülg on jälle puhas,
ning õitsemise, armastuse leegist
ma muutun närbunud ja kõdunenud tuhaks.

x x x

Kui vabaks saan ma elu pingest
ning saatusega üksi jään,
siis tean, et minu soojast hingest
sulas tükikene igijääd.

x x x

Mu värsis ei muusika kõla,
vaid nali banaalsuse kastmes.
Kui kodanik realselt ei ela –
ta ahv on vaid kolmandas astmes.

x x x

Nüüd alles näen, kus maetud oli kuld,
kui elult saanud palju ränki lööke:
kandes endas jumalikku tuld,
ma seni sellel keetsin lõunasööke.

x x x

Kui lõpetan ma elutuuri,
hing valla pääseb ilmaruumi,
me Jumalaga lööme kokku
ning andestame vastastikku.

x x x

Usun ma, et peale surma
meil elu tunnetus on veel
ning vaba hõljumise hurmas
ma lendlen oma Linnuteel.

x x x

Olen rahul, kui süda dikteerib,
ent kujutlusvõime las kirjutab,
mõistus kirjutatu üle veerib,
mind parandades hurjutab.

x x x

Käies iseseisvusvõitlusteid,
ma Eesti priiust pidand kalliks,
pannes mõtlema ja tundma neid,
kes veel on võimelised selleks.

x x x

Võid end tugitoolis kiigutada,
merkantiilne ametnik-esteet,
kuid et sind veidikegi liigutada,
su eest peab nutma pisaraid poeet!

VALTER SÄÄSK on sündinud Saaremaal kaluri perekonnas. Peale Tallinna Merekooli lõpetamist töötas hulk aastaid heeringapüügilaevadel Põhja-Atlandil, seejärel "Saare Kaluri" kolhoosis. Lõpetanud Kaliningradi Kalatööstuse Tehnikainstituudi ja seejärel ka Moskva Ametiühingute Kõrgkooli ning aspirantuuri, töötas juhtivatel ametikohtadel Eesti kalamajanduse ettevõtetes.

Moskva õppeperioodi jooksul suhtles tihedalt Venemaa tolle aja juhtivate teadlaste, dissidentlike ajakirjanike ja teisitimõtlejatega, kirjutas ja avaldas majanduslikke, filosoofilisi, pedagoogilisi ja keskkonnakaitse alaseid artikleid, millised oma julge väljajütlemise ja süsteemse lähenemise tõttu äratasid üldsuse tähelepanu.

Juba varasest noorusest on Valter Sääse huvialadeks olnud meri ja veekogudega seotud keskkonnakaitse, süsteemne maailmakäsitlus, arukas majandamine ja kirjandus. Kirjanduslikke katsetusi alustas koolipõlves, avaldades lühijutte ja luuletusi. Esimest tõsisemat tähelepanu pälvisid tema «Atlandireiside päevikud».

Alates 1991. aastast on aktiivselt sekkunud iseseisva Eesti poliitikasse, osaledes valimistel, kirjutanud ja avaldanud ühiskonnakriitilisi artikleid. Valter Sääsk on tuline Eesti iseseisvuse säilitamise pooldaja ja Eesti Euroopa Liitu inkorporeerimise vastane, võideldes rahvusliku rikkuse mahamüümise ja rahvusliku tootmise väljasuretamise vastu.

2003. aasta alguses asutas MTÜ «Eesti Vabadusliikumine», mille egiidi all korraldas kogu aasta jooksul rahvakoosolekuid, selgitamaks Euroopa Liiduga liitumise hukatuslikkust Eesti riigile ja rahvale, tõustes sellega Eesti iseseisvuse, kodumaa ja rahvuse säilimise ning rahvusliku majanduse õitsengu eest võitlejate etteotsa.

Käesolev raamat on Valter Sääse poolt südamevaluga kirjutatud aforismide ja vammalvärsaside kogu, milles ta valitseva kildkonna poolt nende endi teenimiseks loodud «riiki sarjab sapisena salmis ja julmalt peksab selle nurjatust». Raamatu teine osa sisaldab värssi valatult teravmeelseid tähelepanekuid inimesest ja tema tundemaailmast, mille areng või taandareng on otseselt seotud sellesama riigi probleemidega.

Raamat on mõeldud lugemiseks kõigile neile, kes pole ükskõiksed Eesti riigi ja rahva tuleviku suhtes. Kui autor on suutnud julgustada kedagi samasuguseid mõtteid mõtlema ja aidata taastada kadumakipuvat rahvustunnet, võib ta lugeda oma ülesande täidetuks.